

NAŠ KRAJ 43

Glasilno Krajevne skupnosti Limbuš, leto XXVI, december 2016

*Če delo je začeto s preveč premori,
bistvo se zgubi v časa kdo ve kateri dobi,
kakor da njivo bi kmet zoral,
pa jo s premori letnih časov posejal.
Zato še vedno rek velja,
da kar storiti danes možno je,
naj na jutri ne odlaša se.*

(F. Š.)

Uredniški odbor:	Vsebina	
Bernarda Jevšnikar, odg. urednica	Uvodnik predsednice uredniškega odbora Našega kraja	3
Franjo Šauperl, glavni urednik	Beseda glavnega urednika 43. številke glasila	3
Marija Lončarič, članica	Krajevna skupnost	
Vilma Majerle, članica	– ... ne oziraj se nazaj, ampak orji ...	4
Jelka Kapun, članica	– Izgradnja kanalizacije v Limbušu - zaselek Ob železnici	5
Jezikovni pregled:	– Sodelovanje županstva s KS Limbuš in nadaljevanje projekta "kanalizacija Limbuš"	6
Vilma Majerle	– Nagrajenci Krajevne skupnosti Limbuš v letu 2016	7
Izdaja:	– Kaj počne Ljudska iniciativa Limbuš	8
Krajevna skupnost Limbuš	Dobro in slabo v naših logih	
Ob Blažovnici 41, Limbuš	– Prireditve v KS na obrobju MOM pa se kar vrstijo	9
Oblikovanje:	– Bližamo se jubilejnemu letu Limbuša	9
Andrej Šauperl	– Sokolje oko nad Limbušem bdi	10
Tisk:	– Kaj vse zemlja naša krije	10
Dravski tisk d.o.o., Maribor	Gospodarska dejavnost	
Naklada:	– Pred pol stoletja le z vlakom in kolesom smo v mesto se vozili	11
1.000 izvodov	– Skrite turistične zanimivosti našega kraja	11
Katalogski zapis:	– Sladolednica »Lastovka« v Limbušu – kakovost in prijaznost	11
C501-2759	Vzgoja in izobraževanje	
Limbuš, december 2016	– Iz vrtca sporočajo: <i>Naš vrtec za in z malčki</i>	12
Glasilo je brezplačno.	– Predstavljamo novo ravnateljico osnovne šole, Mojco Kirbiš	14
<i>Fotografije na ovitku so kolaž življenja v našem kraju v letu 2016:</i>	– Osnovna šola v šolskem letu 2015/16 in pogled v prihodnost	15
1 Vrtec in zgodovina našega kraja	– Učenci uspešni na literarnih natečajih: Vabilo na poroko, Moja domovina, Svet se vrti	18
2 Taborniki	– Delavnica izdelovanja adventnih venčkov	20
3 Šolska folklorna supina	– 17. OŠ slikarsko srečanje Acin memorial »Človek o psu – pes o človeku«	20
4 Pohod v spomin Hubertu Marinu	– Preživeli smo noč v muzeju	20
5, 6, 7 Izgradnja kanalizacije v zaselku Ob železnici	– Obiskali smo Dunaj in si ogledali ...	21
8 Kolpingov izobraževalni večer	– V večmilijonskem mestu – jezikovna ekskurzija v London	22
9 Šola kraju	– Srečanja preteklih generacij osnovnošolcev	23
10 Šolarji na sankanju	– Vseživljenjsko izobraževanje starejših in medgeneracijsko socialno mreženje v organizaciji Kolpingove družine Limbuš	23
11 Šolska ustvarjalna delavnica	– Priprava Društva za bralno kulturo Limbuš 1847	24
12 Šola - nastop z dežniki	Društvena dejavnost	
13 Karate klub, nastop na Maribor open 2016	– Maistrovi taborniki v letu 2016	25
14 Trener NK Celtic Brendan Rodgers in Boris Pisnik, NK Limbuš - Pekre Marles hiše v Limbušu	– Turistično društvo Limbuš je polepšalo naš kraj	26
15 Olepšajmo kraj	– Izletniško pohodniška sekcija TD Limbuš v letu 2016	27
16 Martinovanje	– Nogometni klub Limbuš – Pekre Marles hiše v letu 2016	27
17 Rokometna ekipa OŠ Rada Robiča Limbuš, dekleta	– Naši mladi uspešni v taekwondo-ju in kickbox-u	29
18 Iz rastave ročnih del	– Aktivnosti Karate kluba Limbuš v letu 2016	29
	– Kulturno društvo Pekre - Limbuš	30
	– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre kot družbeni dejavnik KS Limbuš	31
	– Krajevna organizacija ZB NOB Limbuš - Pekre	32
	Humanitarna društvena dejavnost	
	– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš	33
	– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre skozi leto 2016	34
	– Dobrodelno združenje »Koraki za korakce« Limbuš	35
	– Župnijska Karitas danes	36
	– Župnijsko občestvo limbuške župnije v letu 2016	37
	Zaslужni krajan Limbuša – vredni spomina	38
	V mestu se dogaja po službeni dolžnosti in za denar, na njegovem pozabljenem obrobju pa po hotenjih entuziastov in za srečo srca ter duha	38
	V prihodnjem letu 2017 se spomnimo in Morda ne veste	
	– Pregled obletnic v letu 2017	39
	– Če še ne veste, boste po prebiranju naslednjih novic zdaj vedeli	39
	In memoriam: Franc Prevorčič	40

UVOD

Spoštovane krajanke in krajani,

letošnja številka Našega kraja ob koncu leta spet prinaša povzetek mnogoštevilnih dogodkov ter dosežkov v Limbušu. Ti so večinoma plod prostovoljnega dela in dobre volje naših krajanov. Kot vsako leto, tudi v tej številki beremo zgodbo o jari kanalizaciji v Spodnjem Limbušu, o neuslišanih planih in željah glede infrastrukturnih projektov, o številnih drugih propadajočih stavbah ter zemljiščih, o nerealiziranih projektih... Je pač tako, da nam občina kroji in reže sredstva in kljub danim zavezam jih velikokrat odreže.

Kot sem napisala, utrip in življenje našemu kraju narekujejo krajani, predvsem ti, ki aktivno delujejo v raznih organizacijah. Žal pa med njimi pogrešamo mlade. Mlada in srednja generacija, ki bi lahko prispevala izkušnje in moči, je večinoma vpeta le v življenje med službo (ali borbo za preživetje) in družino. Zdi se, da so v našem kraju aktivni upokojenci ter otroci, ki jih k temu vzpodbuja vrtec ali šola. Najbolj obiskane prireditve so običajno tiste, kjer nastopajo naši malčki in osnovnošolci. Kakor hitro ugasnejo luči, ali pa še pred tem, se starši večinoma porazgubijo...

Pa niso le mladi krivi, da ne sodelujejo v kraju. Tudi društva in organizacije bi morale aktivno delati

na tem, da vključujejo mlajše. Vsak dober gospodar ali vodja ve, da je zelo pomembno graditi nasledstvo. NA MLADIH SVET STOJI! Povabimo torej naše otroke in vnuke, da se nam pridružijo zunaj ograj naših domov. Vzpodbujajmo jih, naložimo jim del bremena in jim pustimo proste roke. Namenimo jim prostor, kjer se bodo srečevali, ustanovimo mladinske sekcije...

Naj bodo letošnje uvodne besede v razmislek vsem, tako nam aktivnim, kot vam, ki ne sodelujete v kraju. Dajmo si priložnost ter se vključimo v skupno delovanje. Na ta način lahko pomagamo kraju, bližnjim in nenazadnje tudi sebi. V časih, kot jih živimo, se zdi to še edina možnost, da nekaj dosežemo.

V novem letu vam želim veliko medsebojnega razumevanja, druženja, sodelovanja, zadovoljstva. Predvsem pa dobrega zdravja. Če imamo zdravje, lahko imamo vse!

Srečno do naslednje številke!

Bernarda Jevšnikar, odgovorna urednica

3

BESEDA GLAVNEGA UREDNIKA

Šestindvajset let ter triinštirideset števil krajevnega glasila je za krajevno skupnost, kakršna je KS Limbuš, izjemno bogat, kontinuiran in vsestranski popis dogajanj v kraju, hkrati pa odgrinja delce krajevnih preteklosti, prikazuje dogajanja na gospodarskem, komunalnem, izobraževalnem, družbenem in društvenem področju, redno pa tudi predstavlja za kraj pomembne krajanke iz preteklosti in sedanjosti.

Glasilo praviloma izhaja v mesecu decembru, ko se lahko vsestransko ozremo po prehojeni poti kraja v iztekajočem se letu in zapišemo ključna dogajanja. Krajanje so navajeni, da so tik pred sklepom leta tekoče informirani o letni podobi KS v besedi in sliki.

Čeprav so z izdajo glasil povezani stroški, ki jih težko pokrivamo z reklamnimi sporočili, pa nas navdušuje prizadevnost piscev prispevkov, avtorjev fotografij in predvsem zavzetost krajanov za branje našega lokalnega glasila. Izjemno zahvalo smo dolžni tudi vsem, ki prek oglasov omogočajo kritje stroškov tiska, vse drugo je vseskozi rezultat prostovoljnega dela.

Prav zato si v uredništvu prizadevamo, da vas, drage krajanke in krajane, pričaka glasilo Naš kraj pred božičnimi in novoletnimi prazniki, kot skromno darilce naše KS.

Kot glavni urednik glasila Naš kraj vzklikam besedo Hvala avtorjem prispevkov, vsem bralcem glasila pa iskreno voščim ob prihajajočih praznikih in kličem obilje sreče ter zdravja v, za Limbuš jubilejnem, letu 2017.

Franjo Šauperl – glavni urednik

4

... NE OZIRAJ SE NAZAJ, AMPAK ORJI ...

Spoštovani sotrpini in sotrpinke,

lepo pozdravljeni z novo številko Našega kraja v rokah. Morda ste se nasmehnili ob mojem pozdravu in prav to sem z njim tudi želel, čeprav na nek način izraža tudi moj pogled in občutje na življenje v našem kraju, naši občini in naši državi. In upam si trditi, da marsikdo od vas čuti prav enako. Dnevno in nenehno smo z vseh strani dobesedno zasuti z aferami, krivičnostjo in neenakostjo. Najhujši ob tem pa je občutek nemoči.

Te dni sem zaradi načrtovanja proračuna Mestne občine Maribor za leti 2016 in 2017 ponovno pregledal seznam, na katerem smo pred leti zapisali ključne komunalne probleme v naši krajevni skupnosti. Nazadnje smo ga dopolnili lani marca. Spisek je dolg, pa vendar z veseljem ugotavljam, da se nekatere zadeve le premikajo k rešitvi, nekatere pa lahko na tem seznamu celo označimo za zaključene.

V zaselku Ob železnici so se nadaljevala lani novembra začeta dela na prvi fazi izgradnje kanalizacijskega omrežja ter prenovi vodovodnega omrežja. Še lani smo bili prepričani, da bomo izvedbo kanalizacije speljali tako, kot smo se dogovorili z županom in strokovnimi službami Mestne občine Maribor in za kar so bila v letošnjem proračunu na posebni proračunski postavki tudi predvidena sredstva. Žal pa se dogodki, od katerih je bila odvisna dinamika uresničevanja tega projekta, kasneje niso odvijali tako, kot smo načrtovali. Sredi leta so namreč mestni svetniki zavrnilo sprejetje Odloka o odvajanju in čiščenju odpadne in padavinske vode, ki bi ponovno uvedel nekoč že tako ali tako obračunavano omrežnino za kanalizacijo, ki jo med drugim predpisuje tudi evropska zakonodaja. Omrežnina je namensko zbran denar, namenjen izključno gradnji in vzdrževanju kanalizacijskega omrežja. Zaradi nesprejetja tega odloka, je iz letošnjega proračuna izpadlo prvotno predvidenih 700.000 €, tako prepotrebni za izgradnjo in vzdrževanje kanalizacijskega omrežja. Za Limbuš je bilo predvidenih 450.000 €, a je rebalans proračuna minuli mesec po-

kazal, da bo dejansko realiziranih del le za 230.000 €. Tako se del predvidenih del, ki bi že morala biti opravljena, pomika v naslednje leto.

Žal v letošnjem letu v proračunu prav tako ni bilo mogoče najti relativno skromne vsote za izvedbo kanalizacijskih priključkov 12-ih gospodinjstev v centru Limbuša, da o sredstvih za projektno dokumentacijo za kanalizacijo v Laznici niti ne govorim.

Zanimivo bo spremljati uresničevanje na Mestnem svetu sprejetega Akcijskega načrta izgradnje manjkajočega kanalizacijskega omrežja v Mestni občini Maribor 2015–2020. Po tem načrtu bi morala biti kompletna kanalizacija na območju KS Limbuš zgrajena v 700 dnevih, od 5. 1. 2015 do 8. 9. 2017.

Tudi s cestami je v naši krajevni skupnosti iz dneva v dan večji križ. Urejanje ceste proti železniški postaji se je ustavilo pri pridobivanju zemljišč, izgradnja prepotrebne pločnika iz centra Ob Blažovnici v smeri Vrhov Dol pa kljub izdelanim idejnim načrtom stoji. Za pripravo dokumentacije rekonstrukcije ceste v Vrhov Dol ni bilo denarja ... Le za ceste, tako imenovane nekategorizirane javne poti, za katere skrbimo v krajevni skupnosti sami, lahko rečemo, da jih dobro vzdržujemo, čeprav so nam jih tudi letošnja neurja ponekod precej poškodovale.

V minulem letu smo se morali lotiti še ene nenađejane težave, ki je na prvi pogled izgledala že kar bizarno. Gradbena inšpektorica je pri rutinskem pregledu opremljenosti javnega objekta – naše mrliške vežice, ugotovila, da nikjer ni gradbenega dovoljenja za gradbena dela, ki so bila opravljena že davnega leta 1984. Tako smo morali pripraviti javni razpis za izdelavo kompletne projektne dokumentacije po današnjih normativih in pridobiti gradbeno dovoljenje. Sicer bi morali objekt »povrniti v prvotno stanje«, kar pomeni, da bi ga morali tako rekoč porušiti. Vsi ti postopki seveda stanejo precej denarja, zato letos drugih večjih gradbenih del nismo mogli narediti. V prihodnjem letu bomo morali ta objekt priključiti še na kanalizacijo.

Skoraj tri leta je že, kar je končan tudi žarni zid, ki pa še vedno ni v uporabi, saj še vedno nimamo potrjenih cen najema žarnih niš. Svet Krajevne skupnosti Limbuš je mestnim službam že dvakrat posredoval predloge cen, ki pa iz uradov mestne uprave nikakor ne najdejo poti na dnevni red Mestnega sveta, ki jih mora potrditi ...

Ko pa govorim o pokopališču, ne morem mimo pojava, ki smo mu bili letos priča še v posebej obsežni obliki, to je kraja rož in sveč z grobov. Težko je razumeti, da nekateri ne premorejo niti kančka osebne kulture in spoštovanja do mrtvih. V Svetu Krajevne skupnosti smo to problematiko že nekajkrat obravnavali in tudi s tem pisanjem vas naprošam, da v primeru kraje z vašega groba nemudoma obvestite policijo. Zbiramo pa že tudi potrebne informacije za vzpostavitev oddaljenega video nadzora pokopališča, podobno kot je to urejeno na pobreškem pokopališču.

Seveda pa je bilo v minulem letu v naši krajevni skupnosti tudi nekaj »veselih« dogodkov. Obrobna ulica s kanalizacijo in začasnim, sicer pretankim slojem asfalta, ki je bila končana v avgustu, je zagotovo prinesla olajšanje in veselje vsem, ki so leto dni živeli tako rekoč na gradbišču.

Še večje veselje je v kraj sredi poletja prinesel Telekom Slovenije, ki je po našem kraju razširil optično omrežje. Tako je velik del telekomunikacijsko nerazvite krajevne skupnosti dobil širokopasovni dostop do svetovnega medmrežja, spodobno telefonijo in možnost spremljanja velikega števila televizijskih programov.

Po zagotovilih Urada za komunalno bodo že za letošnje novo leto še posebej veseli naši sokrajani, ki stanujejo ob Cesti k Dravi. Dobro leto dni je bila njihova ulica glavna dovorna pot na gradbišče prečrpovalnega kanalizacijskega bazena, v teh dneh pa bo dobila asfaltno prevleko.

Nekaj izboljšav se še prav tako v letošnjem letu obeta tudi našemu Medgeneracijskemu domu, saj smo v rebalansu proračuna 2016 uspeli zagotoviti nekaj sredstev za nujno izvedbo odvajanja padavinskih vod od objekta v kanalizacijo ter za zamenjavo oken v severnem delu, kjer se nahaja dvorana. Z nekaj dobre volje in prostovoljnega dela bo tako prihodnjo pomlad mogoče dvorano usposobiti za kakšne skromne kulturne ali družabne prireditve.

Da pa ne bom govoril le o komunalni, moram pohvaliti in se zahvaliti prav vsem, ki v kraju aktivno delujete v različnih društvih, ki življenju v Limbušu dajejo dodatno žlahtnost. Še posebej se moram zahvaliti članom Turističnega društva, ki organizirajo vrsto prireditev skozi vse leto, od pusta, čistilne akcije,

majskih prireditev ob krajevnem prazniku, trgatve, komemoracije ob dnevu spomina na mrtve, martinovanja, do prižiga luči na novoletni smreki sredi vasi in izvedbe male tržnice. Vse vas vabim, da se teh prireditev tudi udeležujete in si tako popestrite kakšen dan, organizatorjem pa s svojo udeležbo potrdite, da njihov trud ni zaman.

Na koncu vas ponovno vabim, da obiščete spletno stran KS Limbuš na Facebooku <https://www.facebook.com/KrajevnaSkupnostLimbus/>, kjer bolj pogosto objavljamo novice in zanimivosti.

Sotrpinke in sotrpini, želim vam veselo praznovanje božičnih in novoletnih praznikov, v novem letu pa obilo zdravja, zadovoljstva in sreče, ki jih Limbušanke in Limbušani znamo tudi poiskati – in deliti z drugimi.

Andrej Šauperl, predsednik Sveta KS Limbuš

IZGRADNJA KANALIZACIJE V LIMBUŠU – V ZASELKU OB ŽELEZNICI

V Limbušu pri Mariboru je zaključena prva faza izgradnje kanalizacijskega sistema, sledi ji še priklop strojne opreme črpališča na energetska omrežje, v naslednji fazi pa priključitev celotnega območja na kanalizacijsko omrežje.

»V Limbušu pri Mariboru smo v letu 2016 zaključili izvedbo 1. faze komunalne opreme«, pojasnjuje Tomislav Ploj, vodja službe Gradnje v podjetju Nigrad. »Vgradili smo skupno okoli 600 metrov cevi ločenega kanalizacijskega sistema fekalne in meteorne kanalizacije, vključno s priključki v Obrobni ulici ter betonski zadrževalnik s črpališčem. Prav tako smo položili 350 metrov tlačnega voda DN 250 od ZBDV (oznaka za Zadrževalno-razbremenilni objekt s črpališčem) do Hrovatove ulice, v Obrobni ulici pa je zgrajen nov vodovodni cevovod. Ta služi kot povezava v zankah

celotnega naselja, vključno s hišnimi priključki ter kabelska kanalizacija dveh kabelskih operaterjev«, še dodaja Tomislav Ploj. V sklopu gradnje so bila po naročilu investitorja izvedena tudi gradbena dela na prevezavah elektroenergetskih vodov. Skupna vrednost investicije je bila dobrih 300.000 evrov, investitor je bila Mestna občina Maribor.

Druga faza izgradnje kanalizacijskega omrežja v Limbušu predvideva še priklop strojne opreme črpališča na energetska omrežje. Hkrati bo potrebna izgradnja kanalizacije še v preostalih ulicah, s čimer bo zaokrožena priključitev celotnega območja na kanalizacijsko omrežje. Po dokončanju izgradnje kanalizacije bo izpeljana še preplastitev asfalta po Obrobni ulici, ki bo v času gradnje kanalizacije po ostalih ulicah služila kot obvozna transportna pot.

Dr. Dejan Pukšič, Marketing in PR, Nigrad Maribor

6

KAKŠNO JE SODELOVANJE ŽUPANSTVA MOM S KS LIMBUŠ IN IZGLEDI ZA NADALJEVANJE PROJEKTA KANALIZACIJA LIMBUŠ?

Naslov je bilo naše vprašanje, podžupan pa odgovarja:

Praznični december

December je čas priprav na praznike. V trgovinah je naprodaj vse polno novoletnih okraskov, jaslic ... V domovih bo dišalo po cimetu, pomarančah in orehovi potici. Adventni čas je čas pričakovanja, čas upanja proti upanju. Je upanje, da se bodo rešile tudi tiste težave, ki jih sami nismo uspeli rešiti. December je tudi čas, ko naredimo inventuro za preteklo leto in ugotavljamo, koliko pričakovanj se je dobro izteklo, kaj je prijetno presenetilo ter katere želje se nam niso uresničile.

Pogosto je v medijih najbolj pomembno tisto, kar ni storjeno, pa bi morda lahko bilo, kar je pa bilo storjeno, je manj pomembno. Veliko aktivnosti je bilo sproženih na mestnem nivoju in v ožjih mestnih skupnostih, ki jih lahko uspešno uresničujemo le ob vašem sodelovanju. To velja še zlasti za vašo podporo pri delu vaših predsednikov in članov krajevnih svetov.

Za zmanjšanje državnega proračunskega primanjkljaja je vlada v veliki meri omejila gospodarjenje s proračunom po maastrihtskih merilih in navodilih pakta za rast in stabilnost z zmanjšanjem zakonsko predvidenih sredstev »glavarine« za občine. Tako se pri vseh mestnih občinah povečuje notranja zadolžitev. Zaradi prenizkih sredstev glavarine za izvajanje obveznih nalog, pa tudi zaradi plačila neporavnanih dolgov iz preteklosti (Ariva, Florina, denacionalizacija ...), je za vse potrebne investicije premalo razpoložljivih sredstev.

Kljub zakonskim določbam in plačilu kazni za neizvajanje načrtovanih investicij v kanalizacijsko omrežje so nekatere svetniške skupine v Mestnem svetu neu-

pravičeno zavrle sprejem namenskih sredstev omrežnine za kanalizacijsko infrastrukturo. Če se niso strinjale s predlagano rešitvijo, bi zlahka lahko predlagale lasten vsebinski predlog. Zaradi tega se je upočasnila izgradnja kanalizacije tudi v vaši krajevni skupnosti. Prav tako ni mogoče izvesti obnove asfaltne prevleke na nekaterih pomembnih cestnih povezavah (npr. Lackova cesta), saj je potrebno pred preplastitvijo urediti še kanalizacijo, vodovod, razsvetljava ... Tako je nesprejetje omrežnine, ki jo je sprejela že večina slovenskih občin, zavrlo investicije in delovne zaposlitve za njihovo realizacijo. Pozivom številnih občanov so se pridružili tudi predsedniki mestnih četrti in krajevnih skupnosti, ki so na svoji seji s sprejetim sklepom pozvali Mestni svet k takojšnji ureditvi financiranja za sanacijska dela in nove investicije na kanalizacijskem sistemu.

Zaradi navedenega izpada namenskih sredstev za komunalo, dolgov iz preteklosti in prenizke glavarine je bilo potrebno v prvem polletju prednostno proračunsko zagotavljati redno plačilno sposobnost občine. Postopki za izvedbo načrtovanih investicij so se lahko pričeli izvajati z zakasnitvijo. Zaradi tega je moral Mestni svet v mesecu novembru sprejet rebalans proračuna za leto 2016.

Redna investicijska sredstva vzdrževanja za mestne četrti in krajevne skupnosti pa v letošnjem letu niso bila »zamrznjena« tako kot v letu 2015 in so se izvajala skladno s sprejetim proračunom in sklepi svetov ožjih lokalnih skupnosti. V rebalansu je bilo za KS Limbuš namenjeno še dodatnih 5.000 EUR za obnovo Medgeneracijskega doma v Limbušu. Seveda pa bi lahko storili še kaj in bomo to morali uresničiti v prihodnjem letu, v katerem bomo iz naslova »glavarine« pridobili več sredstev kot letos.

Ne dovolimo si vzeti veselja in upanja. Prihajajoči prazniki so prazniki izpolnitve veselega pričakovanja, so spodbuda vsakemu posamezniku, da najde svoj notranji mir in osebno izpolnitev. Božič ni le osebni praznik, ki ga praznujemo vsak zase v svoji družini, ampak je praznik vseh, ki hrepenijo po svojem koščku osebne sreče in veselja. Zato je prav, da gremo v teh dneh tudi do svojih bližnjih, do sorodnikov, do ostarelih in osamljenih, do bolnikov, k obupanim, trpečim in razočaranim ...

Pomembno je, da se ozremo tudi v svojo okolico in z gesto dobrote in solidarnosti omogočimo delček prazničnega decembra tudi tistim, ki si praznovanja sami ne morejo privoščiti.

Drage krajanke in krajani, prijatelji in sodelavci glasila, - za božič, dan samostojnosti in novo leto vam voščim zdravja, veselja in bližine vseh, ki jih imate radi.

Mag. Zdravko Luketič, podžupan MOM

NAGRAJENCI KRAJEVNE SKUPNOSTI LIMBUŠ V LETU 2016

Svet KS je tudi letos krajanе pozval, da podajo predloge za priznanja Krajevne skupnosti. Na podlagi teh je Svet ob krajevnem prazniku podelil priznanja in zahvale posebno prizadevnim posameznikom in organizaciji:

Malo plaketo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel g. PETER KRAMER.

Peter Kramer je član Turističnega društva 25 let, član Vinogradniške sekcije 24 let in član Upravnega odbora 8 let. Kot prvi predsednik novoustanovljene Vinogradniške sekcije je določil poti in načela za uspešno delovanje. Vodi tečaje za obrezovanje trte, sadnega drevja in vrtnic. Soorganizira dneve odprtih vrat in prireditve na Meranovem, prireditve ob postavitvi klopotca in martinovanja, sodeluje pri ocenjevanju vzorcev vin. Družina Kramer je poznana tudi po prireditvi »Dan klasične glasbe, vina in vrtnic«. Kot strokovni delavec Fakultete za kmetijstvo v enoti na Meranovem je v veliko pomoč Krajevni skupnosti in Turističnemu društvu Limbuš.

Pisno priznanje Krajevne skupnosti Limbuš je prejel g. STANKO KRIŽANEC.

Stanko Križanec je s prostovoljnim delom pomagal pri obnovi doma Nabrežje, kasneje pri ureditvi prostorov Turističnega društva. Kot podpredsednik društva se je angažiral pri pripravi raznih prireditev v kraju, aktiven je pri čistilnih akcijah ter skrbi za urejenost kraja. S svojo strokovnostjo je veliko pripomogel pri razvoju kraja.

Pisno priznanje Krajevne skupnosti Limbuš je prejela ga. VERA PREVORČIČ.

Vera Prevorčič je aktivna članica v Župnijski Karitas, RK Limbuš, prostovoljka in humanitarka. Nesebično pomaga ljudem v stiski, pomoči potrebnim in vsem, ki na kakršen koli način potrebujejo pomoč sočloveka.

Pisno zahvalo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel BENEDIKTINSKI PRIORAT LIMBUŠ.

Benediktinskemu prioratu smo se zahvalili za obnovev meniškega marofa, ki so ga leta 2009 predali namenu in se z dejavnostmi aktivno vključili v naš kraj. Pomagajo z donacijami, pri prireditvah in gradbenih delih v kraju.

Pisno zahvalo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel g. DRAGO KOLETNIK.

Dragu Koletniku smo se zahvalili za uspešno vodenje Društva upokoјencev v vlogi podpredsednika. Veliko let je uspešno vodil Izletniško sekcijo in popeljal krajanе na nepozabne izlete in praznovanja. Je aktiven član Kulturnega društva Pekre - Limbuš, kjer je v desetih letih odigral številne vloge. Nepozaben je kot »Foto Koletnik« na vseh prireditvah v kraju.

Pisno zahvalo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel g. MARTIN MUNDA.

Martinu Mundi smo se zahvalili za prizadevanja pri uveljavitvi našega odseka Podpohorske vinske turistične ceste, za skrb pri izobraževanju vinogradnikov, od vzgoje trte, negovanja in ocenjevanja vinskih vzorcev ter organizacije in izvedbe prireditev v kraju.

Svet krajevne skupnosti Limbuš

vam želi lepe

božične in

novoletne praznike

ter srečno,

zdravo

in ustvarjalno

ново leto

2017

»KER SEM LIMBUŠANER«

8

Kadar me kdo povabi, da napišem članek v lokalno glasilo, sem vedno v stiski s časom in temo članka. Čas je problem, ker želim čim hitreje napisati tisto pošteno o občutkih in delu v lokalni skupnosti. Tema je še večji problem. Vedno v glasilih napišemo o dosežkih v kraju in se poskusimo pohvaliti s tem. Pa ni vedno nujno tako razmišljati. Kar se je v preteklem letu zgodilo, vodijo zapisniki sej naše KS, članek predsednika KS in seveda vaša opazovanja o realiziranih dogodkih v našem kraju. Zato sem se nekako odločil, da v duhu alternativcev, katerim je bila ponujena priložnost vplivati na dogodke in dejanja v kraju po zadnjih volitvah, poizkusim nekaj novega. Ker več glav več ve, sem se obrnil za pomoč tudi na moje prijatelje, ki sodelujemo v Civilni iniciativi Limbuš. Članek je del našega skupnega razmišljanja, zakaj smo se odločili, da sodelujemo v aktivni politiki našega kraja in poskusimo združiti politiko in svobodno nepolitično razmišljanje o tem, kako bi naš kraj lahko prosperiral in nudil krajanom čim več v teh ravno ne preveč rožnatih časih.

Moram se zahvaliti vsem svetnikom v naši KS, ki so se takoj po volitvah strinjali s tem, da ni važno kaj, kje, zakaj, levi, desni, iz katerih različnih strank smo, ampak da moramo vsi delati za dobro našega kraja. Presegli smo ta nesoglasja in razlike in ponosen sem, da tako složno delujemo.

Vendar je vedno ta »ampak«. Mogoče so včasih želje ljudi, ki alternativno razmišljamo o spremembah, ki v naši okolici izgledajo kot božične želje, neobičajne. Z vsem srcem si želimo dobro za vse sokrajane, da bi imeli delo, da ne bi bilo potrebnih pomoči, da so ljudje ponosni na to, da lahko s svojim poštenim delom zaslužijo za normalno življenje. Žal vsem ne gre. Tudi tisti, ki imamo na srečo službe, ne moremo vedno pomagati ljudem, ki si zaslužijo enako dostojnega življenja. Se pa vedno trudimo, da bi to bilo možno, kajti za to smo se zavestno odločili ob naši odločitvi, da se z dobro voljo borimo proti uradni politiki, ki ni vedno prijazna. Ker naša ravno tako opevana demokracija skoraj bolj omejuje našo pomoč ljudem, kot pa jo vzpodbuja, se bom preko pisane besede obrnil na vse vas.

Če smo v službi, brez nje, smo v politiki ali samo dobre volje, si moramo vzeti čas za sokrajane, jim pomagati in se truditi za naše skupno dobro. Verjetno se zdi obrabljeno slišati, da smo skupaj močnejši, da dobro delo nagrajuje ipd. Vendar je to res v sedanjih časih.

Ne bi vas želel strašiti, kako slabo je v našem kraju, kako živijo naši starejši sokrajani, kako je težko srednji generaciji, katera ima otroke v šoli, našim mladim izobraženim, vsi pa so brez zaposlitve ali starejši brez pomoči. In še bi našli preveč neprijetnih dogodkov, stanj v katerem so/smo vsi mi. Želel bi, da se kljub vsem neprijetnostim in težavam, v katerih smo vsi skupaj,

postavimo le-tem skupaj po robu. Ni potrebno velikih besed, ne sme nam biti nerodno, da si priznamo, da moramo sodelovati skupaj in rabimo pomoč. Če bomo to storili sedaj, ko je to res potrebno, nam bo dosti lažje, ko bomo dosegli večjo kakovost sobivanja in višji standard našega življenja.

Imel bi samo en enostaven predlog za vse vas. Dajmo se čim večkrat srečati (dobiti se pod krajevno lipo), se pogovoriti o tem, kaj nas v lokalni skupnosti moti, kje lahko pomagamo, kaj potrebujemo. Mnogokrat se vsem nam zdi, da ne moremo nič narediti, pa to ni res. Vsaka vaša pomoč, ideja, želja je lahko uresničena s pomočjo sokrajanov. Ste kdaj pomislili, da lahko soseda peljete k zdravniku, ker on ne more, on pa vam posodi avto, ko vi greste na razgovor za službo. Lahko sosedu uredite grede, ker ima velik vrt, dobro solato ali paradižnik pa uživata skupaj pod letno senco ob prijetnem klepetu. Lahko pa samo preprosto komu kaj daste iz srca, ker trenutno nima. Vsi smo lahko v takšni situaciji. Dajmo si pomagati, ker samo tako se bomo spoznali. Če pa se poznamo, vemo za težave in probleme sokrajanov, za katere si niso sami krivi, ampak je za to kriva samo trenutna situacija v našem času.

Verjetno bo kdo rekel, da je lahko to napisati in povedati, težje pa uresničiti. Pa ne bo ravno tako. Kot se lahko s sokrajanom pozdravite, tako lahko tudi poveste, ali imate težave in potrebujete pomoč, enako pa lahko poveste, da jo lahko tudi ponudite. Nihče vam ne bo zameril, verjemite. Občutek, da nekemu bližnjemu pomagate, je prav tako zadovoljiv, kot če vam bi bil družina. Nagrada pa je tisti hvala iz srca, katerega ne boste nikoli pozabili in tudi on ne.

Včasih bi se resnično najraje zjokal, kako smo ljudje malomarni do ljudi okoli nas, nekateri so nam celo bližje kot sorodniki, pa jih jemljemo samo kot sosedo in se brigamo samo zase in svoje res najbližje. Ne smatrajte to kot klic nekoga, ki ima pač ljudi okoli sebe rad, ampak kot željo in srčno upanje na sodelovanje vašega sokrajana, ki želi z vsemi, ki smo nekako v politiki v naši KS in prostovoljnih organizacijah, kot so RK, Karitas, Kolping, Civilna iniciativa Limbuš, DU Limbuš in TD Limbuš idr., izboljšati naše medsebojno poznavanje in potrebe vseh nas.

Pa da ne bo ostalo samo pri besedah. Verjemite, da lahko težave, želje, potrebo po pomoči zaupate kateremukoli svetniku v KS Limbuš, Civilni iniciativi Limbuš, RK, Karitas, Kolping, DU Limbuš in TD Limbuš ali pa naslovite kakšno pošto na e-naslov v primeru, da me ne srečate v našem Limbušu.

Pomagati si moramo! Čas je za sodelovanje, zato moramo in zmoremo pomagati pomoči potrebnim!

Saj veste, sem »LIMBUŠANER« in na to sem ponosen!

*Ivan Senekovič, član Sveta KS Limbuš
in Civilne iniciative Limbuš
ivan.senekovic@siol.net*

PRIREDITVE V KS NA OBROBJU MOM PA SE KAR VRSTIJO

Obilje prireditev se je odvijalo v letu 2016 v KS Limbuš in jih naj predstavimo v skupnem pregledu:

- Hubertov novoletni pohod (TD Limbuš)
- Skozi vas prihaja pust (TD Limbuš in vrtec Limbuš)
- Kulturni večer Kulturnemu prazniku v pozdrav (Kolpingova družina)
- Prikaz rezi vinske trte, brajde, sadnega drevja in vrtnic (Vinogradniška sekcija TD)
- 30. obletnica DU Li-Pe (DU Li-Pe)
- Spomladanska čistilna akcija (KS, TD, OŠ in vrtec Limbuš)
- Srečanje starejših in bolnih župljanov (Župnija in Župnijska Karitas)
- Postavitev prvomajskega mlaja (TD Limbuš)
- Prvomajska budnica in pohod na Pečke (TD Limbuš)

BLIŽAMO SE JUBILEJNEMU LETU LIMBUŠA

Kar 18 zapisov okroglih, polokroglih in na desetico ter petico zaključenih spominskih obletnih dni beleži Limbuš v letu 2017 in so razvidni iz popisa v tem glasilu, to je v poglavju »V letu 2017 se spominjamo«. A za pravo jubilejno praznovanje sta posebej pomembna dva, in sicer 870 let od prve pisne omembe Limbuša (celo 17 let pred prvo pisno omembo Maribora) in pa 170 let od ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic v Lembahi kot začetka slovenskega ljudskega knjižničarstva. K obeležitvi z različnimi prireditvami so zato povabljeni ustanove (vrtec, šola, župnija, Benediktinski priorat) in društva (TD Limbuš, KD Pekre - Limbuš, DU Li-Pe) ter organizacije v kraju in ustanove iz Maribora (MOM, Zavod za varovanje naravne in kulturne dediščine Maribor, Mariborska knjižnica, Univerzitetna knjižnica Maribor idr.).

Svet KS je na svoji 9. redni seji obravnaval in potrdil nekaj idej o možnih aktivnostih, odprte so pa tudi druge ideje, in imenoval je Organizacijski odbor za obeležitev teh dveh jubilejev.

Nabor idej za obeležitev 870. obletnice prve pisne omembe Limbuša:

- Limbuš in njegovih 870 let od prve pisne omembe (multimedijski prikaz)
- Odkrivanje in zaščita ostalin limbuškega gradu (v sodelovanju z ZONKD Maribor)
- Limbuški simboli (grb, zastava)
- Projekt Osnovne šole »Limbuških 870 let v otroških očeh sedanjega časa«
- Izdaja knjige »Odsevi Limbuša in Pekar v ogledalu časa«

- Spomladanska tržnica (TD Limbuš)
- Pohod čez limbuške griče (Društvo tabornikov Maistrov rod)
- Razstava ročnih del (»Spominčice« DU Li-Pe)
- Nogometne tekme (NK Marles hiše)
- Srečanje starejših krajanov (RK Limbuš)
- Sprejem mladih v KO RK (RK Limbuš in OŠ Limbuš)
- »Tih deževen dan« (OŠ kraju ob krajevnem prazniku)
- Studenček zapoj in zapleši z menoj (Vrtec Studenci – Enota Limbuš)
- Ocenjevanje vinskega letnika 2015 (Vinogradniška sekcija TD)
- Šahovski turnir (Šahovska sekcija DU Li-Pe)
- Skupna proslava KS Pekre in KS Limbuš (KS Pekre in KS Limbuš)
- Kuhanje krompirjevega golaža (TD Limbuš)
- »Polepšajmo Limbuš« – urejamo ekološke otoke s poslikavo kesonov za smeti (TD Limbuš)
- klopotčevanje, martinovanje in božični bazar s prižiganjem luči na smreki v centru vasi (TD in KS Limbuš)

Franjo Šauperl, glavni urednik glasila

- Limbuš v poeziji »Hvalnice Limbušu«
- Jubilejni pohod Limbuš – Grajski grič in grajske igre na lokaciji gradu
- Akademija »Limbuških 870 let«
- Uprizoritev igre »Dravska roža«
- Opis limbuških jubilejev v letu 2017 v glasilu KS »Naš kraj« 2016

Nabor idej za obeležitev 170. obletnice ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic kot začetek ljudskega knjižničarstva na Slovenskem:

- Ustanovitev »Društva za bralno kulturo Limbuš 1847« - 14. 2. 2017 (Iniciativni odbor je že imel prvo sejo)
 - Razstava gradiva Družbe za branje slovenskih bukvic in literarne zupščine žpk. Antona Laha
 - Izvajanje programa »Društva za bralno kulturo Limbuš 1847«
 - Multimedijska predstavitev Družbe za branje slovenskih bukvic in literarne zupščine Antona Laha
 - Projekt Osnovne šole »170 let slovenske bralne kulture v Limbušu«
 - DU Li-Pe »Srečevališče« – Branje Lahove literarne zupščine
- Potrudimo se vsi skupaj za dostojno obeležitev dveh pomembnih zgodovinskih jubilejev Limbuša.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

SOKOLJE OKO NAD LIMBUŠEM BDI

S svojim natančnim sokoljim očesom spremljam dogajanja v KS Limbuš in kakor ločim drobno, ne bodi je treba, miš na zemlji, opazim vse slabosti v kraju in kakor vidim jasnino neba, vidim tudi vse dobro v kraju.

Naj vam zaupam vsaj nekaj od opaženega.

Med slabostmi sem spremljal:

- dolgotrajnost izgradnje kanalizacije na zahodu in severu KS
- dotrajanost cest v kraju
- pomanjkanje varnih pločnikov
- nedostopnost k nekdanj najljepšemu delu Limbuškega nabrežja v času aktivnega delovanja Čolnarne Elektrokovina in zaprtost nekdanjega uglednega lokala »Hugo«
- nemarno podobo zaprtega gradbišča NIVO Celje pred Laznico
- mrtev vodomet nad »dimnikom« v krožišču Limbuša
- nedokončano zaščitno ograjo na nekdanjem »Godecovem«
- zanemarjeno nekdanjo kovačijo na Lackovi cesti
- zanemarjeno zemljišče nekdanjega uglednega bivalnega okolja ob Lackovi cesti (nekoč bivališče učitelja Kaučiča)
- zaraščenost vinogradniške lege na Grajskem griču
- podirajočo zgradbo »Orlica«
- pasje iztrebke ob mnogih javnih poteh
- divjanje voznikov skozi Limbuš in Laznico kljub obvezni omejitvi hitrosti
- neuporabnost žarnega zidu zaradi, menda že tri leta, nesprejetih cen na Skupščini MOM ipd.

Navdušuje me pa:

- prva faza izgradnje kanalizacije v Ulici ob gozdu
- začetek gradnje prečrpališča v sistemu kanalizacije v zaselku Ob železnici
- polaganje optičnih kablov v Limbušu in Vrhovem Dolu
- delovanje vrtca in šole ter njuno sodelovanje s krajem
- obsežna društvena dejavnost (NK Marles hiše, Karate klub, Taborniki Maistrovega rodu, Turisti-

čno društvo Limbuš, Društvo upokojencev idr.) z okoli 700 člani, kar predstavlja nad četrtno prebivalstva v KS

- dosežki v šolstvu in športu, ki odmevajo v širšem okolju
- turistična dejavnost na PVTC, odsek Limbuš – Vrhov Dol – Meranovo
- ohranjanje zgodovine s pomniki ustanovitelju Družbe za branje slovenskih bukvic Antonu Lahu in Antonu ter Mariji Godec, pomembnima učiteljema naše šole in aktivnima krajanoma itd.

Ker je, žal, slabosti več kot navdušujočih aktivnosti, razmišljam, da bi svoje gnezdo preselil z visokega Pohorja v središče Limbuša, kjer si ogledujem dimniku podoben objekt na Blažovnici, to je v krožišču v centru Limbuša, kjer pravega miru sicer ni, a imel bi neposreden pogled nad dogajanje v kraju, pa so žal odstranili tudi razpeto mrežo za utišanje šumenja vodometu, kjer bi si znal splesti umetno gnezdo v enem zamahu in ne tako, kot se je izvajala prva faza kanalizacije, ko so vsako, od menda kar šestih cevi, polagali po sistemu izkoplji, položi, zasuj, utrdi in zopet koplji, položi, zasuj itd. do poslednje cevi ... Strojnih ur pa toliko, da se v glavi zvrtili!

Žal nimam posebnih šol, da bi vse to razumel, zato bom kar ostal visoko na Pohorju in še naprej v višini preletaval območje naše KS.

Sokol Branko Biser

KAJ VSE ZEMLJA NAŠA KRIJE

Se morda kdaj vprašaš Limbušan, kaj vse zemlja naša v nedrih krije, zgodovine tisočletne v njej zaklad je zbran, skrivnosti časov vseh nikoli ne odkrije.

Tam ob Dravi Olimacijuma so gomile, lončevino in novce Trajana je zemlja krila, Grajski grič gradu podobo in nanj spomine v sebi kot zaklad preteklosti zakriva.

Okoli cerkve krajanov mnogih je bilo nekoč grobov, še kripta prazna pietetni večstoletni je spomin, ko tu duhovnikov in grajskih nekaj je rodov, enakosti v smrti vseh ljudi nam večni opomin.

Še Prinčev vrh nekoč je velik križ krasil, da pod njim je grob, ljudje so govorili in gomil številnih gozdov je naših mah prekril, o srhljivih časih dogodkov mnogo bi nam sporočili.

V zemlji naši mnogotere vseh časov so skrivnosti, zato s častjo spomina ji naklanjajmo poklon, saj zemlja naša krije bogastvo in bridkosti, zgodovine toka kraja v njej prikriti je zaslon.

Franjo Šauperl, Pesem januarja 2016

PRED POL STOLETJA LE Z VLAKOM IN KOLESI SMO V MESTO SE VOZILI

Si lahko danes predstavljamo, da smo se pred bo- rimi petdesetimi leti iz Limbuša v mesto prevažali le z vlakom, ki ga je sestavljal službeni vagon in kakšnih pet vagonov za potnike, vlekla pa ga je lokomotiva s pogonom na premog in paro? Prehod čez progo pri postaji in pri GG je bil varovan z zapornicami, ki jih je zapiral in odpiral službujoči na postaji v Limbušu, kjer je tudi sprejemal signal o odhodu vlaka iz Bistrice ali s postaje Maribor-Studenci, da je lahko pravočasno zaprl zapornice na svojem območju. Zapornice so bile še v Laznici in pri sedanji Lesarski šoli. Slednje je odpiral in zapiral čuvaj v tamkajšnji čuvajnici. Mariborske tovarne so zaposlovale glavnino delavskega življa iz Limbuša, Vrhovega Dola, Hrastja in Laznice. Podjetje TAM Maribor je sicer svoje zaposlene iz Limbuša že prevažalo na delo in nazaj s svojim avtobusom, vse drugo pa je bilo vezano na vlak in na lastno kolo. Na železniški postaji v Limbušu so izdajali vozne karte, nabito polna sta bila čakalnica in peron. Jutranji vlak ob 5.10 je bil polno zaseden z delavstvom, ob 7.20 pa z dijaki in vajenci mariborskih šol ter obiskovalci mesta. Podobno se je dogajalo na povratnih popoldanskih vožnjah. Sprevodnik je tedaj od Limbuša do Maribora komajda uspel pregledati in preluknjati vse sprotne vozovnice. Se je pa dalo v vagonu, ki je bil brez kupejev, na lesenih klo- peh, pogovarjati, oddremati, ženske so opravljale roč- na dela ali dokončati kakšno domačo nalogo za šolo in se še v zadnjem trenutku kaj naučiti.

Drugo ključno prevozno sredstvo je bilo kolo in sko- rajda ga ni bilo delavca, ki ga ne bi uporabljal, razen v najslabših vremenskih pogojih pozimi, ko je kolo za- menjal vlak. V tovarnah, pa tudi v mestu, so bili poseb- ni nadstreški za spravilo koles med službo ali obiskom v mestu.

Kaj pa danes? Vlak je motorni, z dvema vagonoma in vozi redkeje, pa še tedaj sedi v njem le nekaj potni- kov, prešteti na prste dveh rok, razen tedaj, ko so na njem dijaki ruške gimnazije in Kemijske šole. Postaja v Limbušu in njena čakalnica sta za potnike zaprti, vo- zovnice pa dobijo potniki pri sprevodniku na vlaku. Pe- ljati se danes s kolesom v mesto, pa je zaradi gostega avtomobilskega prometa prava nevarna avantura. Ja, tudi pri prevozih ni nič več tako, kot je nekoč bilo.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovina

SKRITE TURISTIČNE ZANIMIVOSTI NAŠEGA KRAJA

Za turizem v kraju so pomembne naravne, zgo- dovinske, kulturne in ponudbene danosti, kakor tudi ponudba tako imenovanih turističnih izdelkov. Vse kar nudi turistom območje Krajevne skupnosti Limbuš, smo opisali v lanskem glasilu »Naš kraj«, v letošnjem pa vrzimo pogled še na nekaj skritih, a za ponudbo v turizmu morda zanimivih danosti.

Taka skrita danost je že samo naše geografsko raz- gibano področje po hribih in skritih dolinicah Limbuša, limbuškega dela Hrastja, Vrhovega Dola in Laznice, s turistom zanimivimi sprehodi po turističnih tematskih poteh. Povsem zakrite v zemlji ostajajo ostaline ilirsko keltskega in rimskega obdobja ob Dravi. Prav tako za- gotovo skriva turistično zanimivost ostalina limbuške- ga gradu pod površjem Grajskega griča in zasut rov med nekdanjim gradom in limbuško cerkvijo. Menda bi se v Vrhovem Dolu našla kot zanimivost še črna ku- hinja. Skoraj nihče več ne ve, da smo imeli v Limbušu ledenico za shranjevanje ledu z Drave kot sredstvo za hlajenje pijač v naših gostilnah. Lahko bi koga popeljali na doslej še neoznačeno lokacijo padca ameriškega bombnika nad Laznico leta 1944. Koliko naših vinogra- dniških zgradb še krije odlične vinske obokane kleti za hrambo vina. Tudi nekaj zelo starih preš je skritih po nekdanjih kmetijah. Naša železniška postaja bi lahko bila s staro opremo neke vrste mini muzej. Za zanimiv ogled bi lahko bil na razpolago lepo preurejen meniški marof in meniške zidanice. Škoda je za propadajoči Čeligijev dvor, v katerem je ostalina nekdanjega salona grofice Franciške Alberti (1859–1940) z velikim baroč- nim okvirjem z ogledalom. Gotovo pa je po različnih hišah še veliko ostalin in rekvizitov, ki bi lahko bili zbra- ni v kakšni muzejski zbirki in dani na ogled turistom.

*Franjo Šauperl,
nekdanji snovalec razvoja turizma v kraju*

SLADOLEDNICA »LASTOVKA« V LIMBUŠU – KAKOVOST IN PRIJAZNOST

Limbuš ne pomni ravno veliko podjetniških ponudb, ki bi tako hitro in tako obsežno privabljale krajane in mnoge mimoidoče, kot se je to zgodilo ob prihodu Sla- dolednice »Lastovka« v naš kraj. Še bolj razveseljivo pa je dejstvo, da komaj malo posije toplejše sonce, so že vrste vseh starosti pred prodajnim mestom v centru Limbuša. Sladokusec stoji pred vrsto najrazlič- nejših sladoledov in težko se je odločiti za »ta boljše- ga«, ker so namreč vsi odlični, kepice nadpovprečno velike in še nekaj za »povrh« prejme vsakdo. Mirno lahko zatrdimo, da se Limbušani, okoličani in mimo vo-

zeči množično ustavljajo in se z radostjo ter okusom najboljšega sladkajo s sladoledi »Sladolednice Lastovka«. Naj bo tako še dolgo v prihodnji čas. Avtor tega prispevka je na željo lastnika »Lastovke« sestavil pred časom tudi reklamno sporočilo v obliki akrostiha, ki ga tokrat objavljamo še v »Našem kraju«.

*Lastovke je sladolednica v Limbuš pohitela,
Angelsko je dober sladoled prodajati začela,
So Limbušani dobroto slastno uživati pričeli,
Trumoma pred lokal po sladkobo hladno prihiteli.
Otroci in odrasli zdaj tu prav radi se sladkajo,
V vročini k hladu sladoledi izvrstni se podajo,
Ko sladolednica le-ta dolgo bi dobrote nam delila,
Iskreno se bo z Lastovko množica sladkosnedna veselila.*

Franjo Šaupperl, občasni konzument sladoledov »Lastovke«

IZ VRTCA SPOROČAJO: NAŠ VRTEC ZA IN Z MALČKI

Življenje otrok sredi narave je neizmerno bogato, pestro in zanimivo. Prednost naše enote je ravno v tem, da je sredi narave, med zelenimi hribi Pohorja, v bližini reke Drave in med prijaznimi ljudmi. To posebnost izkoriščamo kot spodbudo za odkrivanje, doživljanje in spoznavanje naravnega okolja v vseh letnih časih.

Vzgojitelji se z vso odgovornostjo, strokovnostjo in čutom dolžnosti trudimo zadovoljiti otrokove vsakodnevne potrebe po ljubezni, igri, moči, svobodi, pripadnosti in zabavi, hkrati pa spodbuditi razvoj otrokovih potencialov na vseh področjih. Zavedamo se, da so si otroci med seboj različni. Imajo različne sposobnosti in želje in ravno zaradi tega, poleg celodnevne izvedbenega programa v skupinah, organiziramo in izvajamo v prostorih enote ter telovadnice in gibalnice OŠ Rada Robiča Limbuš še obogatitvene dejavnosti.

V tem šolskem letu vzgojitelji izvajamo dodatne gibalne aktivnosti v okviru dejavnosti Radi telovadimo, Otrok telovadi ter Očka in mamica telovadita z menoj. Veliko otrok obiskuje Otroški pevski zbor in Folklorni krožek. Radi sodelujemo na prireditvah v kraju in razveseljujemo obiskovalce s pesmijo in plesom. V mesecu maju pa že tradicionalno organiziramo prireditev Studenček zapoj in zpleši z menoj. Ne pozabimo na lepoto slovenske besede in vrednosti pravljič v otroškem razvoju in ravno zaradi tega potekajo dejavnost S pravljičico spoznavam svet in aktivnosti Lutkovne skupine enote.

Pristopili smo k več projektom, ki se med seboj prepletajo, povezujejo in v katerih sodelujemo skozi vse šolsko leto. Veliko skrb namenjamo prometni osveščenosti otrok, saj se nahaja vrtec ob zelo prometni cesti, otroci pa so še zelo nepazljivi, nepozorni. V okviru projekta Pasavček želimo otroke poučiti o svoji vlogi v prometu, o tem, kako sploh deluje

promet, da se bodo kasneje lahko naučili osnovnih prometnih pravil. Z aktivnostmi projekta Mali sonček bogatimo program na področju gibanja v vrtcu. Poudarek dajemo igri in vadbi ter zajema pohode, izlete, igre z žogo, igre na snegu ... V okviru projekta Varno s soncem sodelujemo z Nacionalnim inštitutom za javno zdravje. Sodelujejo vsi oddelki enote. V sodelovanju z društvom Tačke pomagačke izvajamo humanitarni projekt Zbiranje hrane za brezdomne živali in s tem razvijamo odgovoren odnos do živali.

Trudimo se otroke učiti, učimo jih spoštovati drugačnost in ceniti naravne dobrine. Dajemo jim priložnost, da znanje uporabijo v vsakdanjem življenju, kar nam v polni meri omogoči že večletno sodelovanje v projektu Ekošola. Je mednarodno uveljavljen program celostne okoljske vzgoje in izobraževanja, namenjen spodbujanju in večanju ozaveščenosti otrok skozi njihov vzgojni in izobraževalni program. Temelj odgovornega odnosa do okolja pa ni le posredovanje in pridobivanje znanja, ampak razvijanje odgovornega odnosa do okolja, narave in bivanja nasploh ter zmognosti vplivanja tudi na obnašanje odraslih ter spreminjanje njihovih vzorcev ravnanja.

Naš kraj se ponaša z bogato kulturno tradicijo in čudovito lokacijo za izvedbo prireditev, izletov, pohodov in sprehodov. Dobri pogoji za bivanje v urbanem in naravnem okolju nam zagotavljajo možnost neposrednega udeleženja in opazovanja. Že vrsto let

sodelujemo s Turističnim društvom Limbuš, Mariborsko turistično zvezo in Turistično zvezo Slovenije in v okviru teh uspešno izvajamo projekt Turizem in vrtec, na temo Z igro do prvih turističnih korakov. V lanskem šolskem letu 2015/2016 je bila rdeča nit projekta Zelena turizem, podtema pa Zelena je moja dežela.

V veselje in v spodbudo za naprej je marca naša enota Limbuš s ponosom sprejela srebrno plaketo, ki nam jo je podelila Občinska turistična zveza Maribor za dobro sodelovanje in aktivno delo v okviru turističnega pomladka v kraju.

Vse dejavnosti, ki so potekale, so bile povezane s krajem, ki ima bogate možnosti gibanja v naravnem okolju. Gozd, reka, travnik, sadovnjak, polje ..., vse to so okolja, v katerem smo tekom leta organizirali dogodke. Preživeti dan v naravnem okolju, med igrami, pohodništvom, plesom ... je pravi premik k temu, da smo sledili ciljem, kako skrbeti za naravo, zdravje in dobro počutje. Otroke pa je spodbudilo k raziskovanju in odkrivanju posebnosti našega kraja in okolice.

V tem šolskem letu smo projekt nadgradili s sodelovanjem z vrtcem Jardim de infancia Avenida iz kraja Riba de Ave na Portugalskem, s katerim smo povezani že drugo leto. Njihovo okolje, način življenja in običaje smo spoznavali s pomočjo računalniških medijev, ki nam to omogočajo. Pri izvedbi aktivnosti smo sodelovali z mamico otroka – Portugalca v našem vrtcu in vzgojiteljicami prijateljskega vrtca.

V mesecu februarju že tradicionalno organiziramo s Turističnim društvom Limbuš pustovanje s pustno povorko. Rdeča nit pustovanja je bila tema Na kmetiji. Otroci so si sami izdelali kostume in se z njimi predstavili v kraju. Na pustni torek so nas obiskali ormoški kurenti, seveda tudi ni manjkala rusa, ki je bila letos še posebej živa in trmasta. V mesecu maju smo v okviru podprojekta Šport špas – Druženje vseh generacij, v povezavi z Eko šolo in v sodelovanju z OŠ Janca Padežnika Maribor ter Domom pod Gorco izvedli pohod na turistično prepoznavno Pekrsko gorco in delavnice. Naša enota se je na prireditvi predstavila s plakatom, kjer smo predstavili aktivnosti tekom tega šolskega leta. Razstavili smo tudi likovna dela otrok v povezavi s turističnimi znamenitostmi našega kraja. V mesecu maju smo se pridružili nizu prireditev, ki so potekale v našem kraju.

Organizirali smo prireditev in se na njej krajanom predstavili s pevskimi zbori in plesnimi skupinami. Prireditev je potekala v prostorih OŠ Rada Robiča v Limbušu. Udeležba je bila odlična, saj nam je uspelo telovadnico napolniti do zadnjega kotička.

V novem šolskem letu 2016/2017 smo pričeli z aktivnostmi projekta, katerega rdeča nit je Potujem, torej sem. Podtema, ki smo si jo izbrali v naši enoti, pa je Poti in stranpoti Limbuša.

Tople jesenske dopoldneve izkoristimo za sprehode do roba gozda Limbuške Dobrave, vse tja do reke Drave. Uživamo v opazovanju vodne perjadi in pogledovanjem preko reke na Kozjak. Ne hodimo zgolj z namenom, da se samo razgibamo in nadihamo prijetnega gozdnega zraka. Spoznavamo rastlinje in živali, naravno okolje pa izkoristimo tudi za petje in ples. Spoznavamo in raziskujemo vrtove, sadovnjake in polja. Uživamo ob pogledu na zrelo sadje, v vrste ali pa naključno posajene vrtnine ter zlato obarvano polje. Naš kraj je že stoletja znan po vinski trti. Tudi mi smo bili na cici trgatvi. Iz obranega grozdja smo pripravili marmelado. Veliko časa smo posvetili aktivnostim v povezavi z organiziranjem kostanjevega piknika. Ta jesen zaradi pozebe ni bila tako darežljiva s kostanjem kot prejšnja. V okviru tedna otroka smo povabili medse naše dedke in babice. Skupaj smo se odpravili na sprehod, nabrali nekaj kostanja, med potjo pa klepetali o našem kraju v času njihove mladosti. To leto nam je uspelo izvesti pohod v sodelovanju s pohodniško sekcijo Turističnega društva Limbuš. Za zaključek uspešno opravljene poti pa smo se nagradili s sadjem in pečenim kostanjem.

V vseh letnih časih se radi vzpenjamo na Grajski grič in obiščemo grajsko gospodično. Uživamo v lepem razgledu na Maribor, Mariborsko Pohorje in Meranovo, ki je priljubljena turistična destinacija našega kraja.

Decembrski dnevi so v vrtcu nekaj najbolj razburjivega in najlepšega. Poskrbimo za praznično urejenost vrtca in v sodelovanju s KS Limbuš in Turističnim društvom Limbuš okrasimo novoletno jelko v centru Limbuša. Radi sodelujemo v okviru prireditve ob prižigu novoletnih lučk, ki ves december krasijo naš kraj. Vrh rajanj in praznovanj pa je obisk dedka Mraza za vse otroke Limbuša, ki poteka v sodelovanju s TD Limbuš in Zvezo prijateljev mladine Maribor.

Otroci in strokovne delavke v enoti Limbuš se, ne glede na pripadnost svoji skupini, povezujemo in družimo v najrazličnejših dejavnostih. Tako spletemo pristna prijateljstva. Zavedamo se, da sodelovanje z lokalnimi društvi, s katerimi že vrsto let odlično sodelujemo, in sodelovanje s starši, ki so pripravljeni svoj čas nameniti za dobrobit vseh otrok, plemenitimo bivanje v naši enoti.

*Vrtec Studenci Maribor - Enota Limbuš
Prispevek sestavila Dragica Sernc, dipl. vzg.*

PREDSTAVLJAMO NOVO RAVNATELJICO OSNOVNE ŠOLE

Navdihujejo me »tiste velike očke«

*Intervju z ravnateljico OŠ Rada Robiča Limbuš,
gospo Mojco Kirbiš*

S prvim januarjem 2016 je ravnateljevanje na naši limbuški šoli po dolgoletnem ravnateljevanju gospoda Rada Wuteja, ki se je upokojil, prevzela gospa Mojca Kirbiš. Na naši šoli je pred tem vrsto let opravljala delo šolske psihologinje in pomočnice ravnateljice. Da bi jo bolje spoznali tudi krajan, sva jo povabili na pogovor, v katerem nama je zaupala marsikaj zanimivega, predvsem pa to, da jo najbolj navdihujejo tiste velike očke učencev in zadovoljstvo zaposlenih.

Gospa ravnateljica, bi se lahko najprej v nekaj besedah predstavili bralcem Našega kraja?

Na naši šoli sem zaposlena že 26 let, pred tem sem bila kratek čas na dveh drugih osnovnih šolah. Končala sem Filozofsko fakulteto v Ljubljani. V mladosti sem bila zelo aktivna, trenirala sem atletiko. Imam moža in dva sinova, ki sta zdaj že študenta. Družina mi veliko pomeni. Veliko se družim tudi s prijatelji. Za svojo rekreacijo nisem izbrala kakšne atletske discipline, temveč rekreativno igram odbojko. Rada imam poletje in jesen, saj lahko hodim v gozd, kjer zelo rada nabiram gobe. Rada pa imam tudi morje.

Po poklicu ste psihologinja. Kaj vas je pritegnilo, da ste se odločili za ta poklic?

Že zelo zgodaj sem se odločila, da želim študirati psihologijo, že okoli 11. ali 12. leta, nato sem nadaljevala svojo pot na Srednji šoli pedagoške in kulturološke usmeritve Maribor in bila sem prva generacija poklicnega usmerjanja - vse s ciljem, da grem na študij psihologije, kjer smo imeli sprejemne izpite. Pod študijem psihologije sem si zmeraj predstavljala delo z ljudmi, pridobivanje znanja na področju medosebnih odnosov, delovanja človeka kot družbenega bitja, razmišljanja, učenja, delovanja možganov, vzgoje otrok ... To me je pritegnilo, čeprav sem se že ob tistem trenutku, ko sem razmišljala o študiju psihologije, videla nekje v šoli, vrtcu, skratka pri delu z otroki.

Kakšne cilje ste si zadali v življenju? Kakšno vodilo vas vodi?

Velikokrat pri izbiri poklica rečem devetošolcem, da toliko časa preživimo v službi, v poklicu, ki smo si ga izbrali, da nimamo na nek način pravice izbrati nekaj, pri čemer ne bi bili zadovoljni. In to je na nek način tudi moj cilj, delati tisto, kar te osrečuje, zadovoljuje in ob tem osrečuješ še druge. Delati dobro za druge in zase. Če ti nisi zadovoljen, drugi niso zado-

voljni in obratno. To je tudi moje vodilo, spoštovati druge ljudi okrog sebe, delati dobro vsem.

Pred leti vas je službena pot pripeljala v naš kraj in na našo šolo. Kje pa ste vi hodili v šolo in kakšne spomine imate nanjo?

Obiskovala sem OŠ Draga Kobala na Pobrežju. Spomini so lepi, takrat nas je bilo na šoli zelo veliko, okoli tisoč učencev, tega si danes niti ne moremo več predstavljati, imeli smo oddelke a, b, c, d. Rada sem hodila v šolo, spominjam se tega, kar smo se učili pri pouku, in tudi tega, da smo do 7. razreda vsak dan pred in po pouku skakali gumitvist pred šolo, se igrali s frnikolami ali pismo, predvsem pa smo se veliko družili pred in po pouku. Me pa skrbi, da danes tega otroci več ne počnete veliko.

Imate morda kakšen spomin, ki ste si ga posebej zapomnili?

Ko nas je učiteljica v 6. razredu začela učiti angleščino, smo tekmovali v branju. Brali smo v vrstah, s ciljem, da se vrsta ne sme zmotiti. To je trajalo mesec dni. Tista vrsta, ki se je najbolje odrezala, naj bi odšla v kino. Takrat nam je to veliko pomenilo, zato smo se zelo potrudili in nato odšli za nagrado vsi – ves razred z učiteljico angleščine in razredničarko v kino gledat predstavo 'To so gadje'. To je bila posebna nagrada, saj nam kino ni bil tako dostopen, kot je danes vam.

Šolski sistem se je v teh letih, odkar ste se vi šolali, zelo spremenil. Ste zadovoljni z njim? Bi želeli kaj spremeniti?

Z določenimi stvarmi sem zadovoljna, določene stvari pa bi vsekakor želela spremeniti. V letu 1999, ko smo pričeli z uvajanjem devetletke na naši šoli, so bile nekatere rešitve boljše, ampak smo jih v teh letih spremenili. Nisem prepričana, da se je vse spremenilo na bolje. Zato mislim, da bi bilo treba nekatere stvari spremeniti v dobro učencev in učiteljev, saj je šola tista, v kateri pridobite znanje, hkrati pa tudi določene veščine za življenje. Naučite se sobivanja.

Letos ste postali ravnateljica. Kaj si v tej vlogi najbolj želite doseči?

Dobro šolo. V vseh pogledih. Takšno šolo, v kateri bi bili zadovoljni tako učenci, učitelji in starši oziroma vsi delavci šole. Kar pomeni, da bi tako pridobili veliko znanja kot tudi drugih veščin, ki jih potrebujemo v življenju. Sobivanje, socialne veščine, znati živeti drug z drugim, se spoštovati, biti strpen, se znati učiti in reševati probleme. Vse to si predstavljam v dobri šoli. Tudi to, da bi lahko ob pouku počeli vse tiste stvari, ki vas veselijo, da bi vsak izmed vas videl, na katerem področju je dober, močan, kaj bi rad počel v življenju. Izkoristite vse svoje močne točke.

Smo edina šola v našem kraju. Kje vse vidite možnosti sodelovanja s krajem? Ste zadovoljni z okolico šole?

Šola mora sodelovati s krajem na mnogih področjih. Najprej moramo sodelovati s starši naših učencev. Na ta način lahko pripravimo različne prireditve, kamor povabimo poleg staršev tudi krajanje in prebivalce Maribora. Nato sledijo različne krajevne akcije, na primer čistilna akcija, zbiralna akcija hrane za živali, prižiganje lučk ob božično-novoletnem času, kmemoracije ob dnevu spomina na mrtve, sodelujemo s turističnim društvom, s krajevno skupnostjo. So pa tudi stvari, ki jih izvajamo v šoli, letos bomo imeli projekt 'preživimo dan v muzeju', pri katerem bomo pa mi nosilci in bomo povabili krajanje. Sodelujemo tudi z vrtcem v kraju. Različnim društvom omogočamo, da koristijo šolske prostore. Poskušamo prisluhniti kraju, kakšne potrebe ima.

Sama šola se mi zdi zelo lepo vzdrževana, bi pa želela še kaj spremeniti. Najprej bi želela spremeniti dostop v šolo, stopnišče, ki je zelo nevarno, želela bi nadstrešek in ureditev celotnega prostora. Želja je, da bi ogradili travnato površino za šolo, da bi lahko učenci podaljšanega bivanja več časa preživeli na travnati površini, ne samo na betonskem igrišču. Tudi kakšnih igral tam bi bili veseli. Meni se zdi Limbuš zelo lepo urejen kraj, vendar se da vedno kaj dodati.

Ste z zaposlenimi in nami učenci zadovoljni?

Vsekakor. Ampak tudi če smo v določenem trenutku zadovoljni, nas to ne sme uspavati. Zmeraj si moramo upati narediti korak naprej, pogledati, kje so še naše možnosti, kje so močna področja, kje bi še lahko napredovali. Na šoli imamo dober kader, ki se trudi delati kvalitetno. Z učenci sem zadovoljna, a vedno bi lahko bilo bolje. Mislim, da bi morali nekatere stvari spremeniti predvsem na področju vedenja. Učenci morajo vedeti, kako se je treba obnašati, biti vljuden, spoštljiv. Vendar poteka primarna socializacija otrok v družini, zato je pomembno, da se straši tega zavedajo, hkrati pa da sodelujemo na poti vzgajanja otrok. Torej nisem še čisto zadovoljna, tu je treba še kaj narediti.

Kaj vas pri delu z otroki najbolj navdihuje in od kod črpate moč za delo z nami?

Najbolj me navdihuje, ko v učencih vidim tiste velike očke. Ko se v njih vidi, da so nekaj doživeli ali pa so radovedni, ko se je nekaj zgodilo, da jih je pritegnilo. Ko vidim, da otroci napredujejo, da se razvijajo, da postajajo boljše osebnosti in tudi pri učiteljih vidim te iskricke. Ko vidim, da so zadovoljni, kljub temu da izvajajo zelo naporno delo, tudi takrat, ko naletijo na stvari, ki jim niso všeč, ostaja ta pozitivizem. To je tisto, kar me najbolj navdihuje.

Na naši šoli ste že vrsto let. Na kaj ste najbolj ponosni in kaj si želite še doseči?

Na celoto. Na to, da kadar je potrebno, znamo stopiti skupaj, da držimo drug z drugim, da poiščemo vse možne rezerve. Da se znamo pokazati kot dobra šola. To pa ne pomeni, da nimamo še kaj za postoriti.

Ste bili veseli, da ste postali ravnateljica?

Bila sem vesela, da sem bila izbrana, zavedala sem se odgovornosti, ki sem jo prevzela, vem, da je g. Rado Wutej pred menoj 30 let opravljal to delo zelo dobro oziroma odlično in težko je prevzeti delo za nekom takšnim, saj so pričakovanja velika. Upam, da jih bom izpolnila.

Hvala za pogovor in še veliko uspeha pri delu na limbuški šoli.

*Z gospo ravnateljico sva se pogovarjali
Katja Kokalj in Gaja Strmšnik, 7. b*

OSNOVNA ŠOLA V ŠOLSKEM LETU 2015/16 IN POGLED V PRIHODNOST

Christa McAuliffe, ameriška učiteljica, ki je bila kot civilistka izbrana za polet v vesolje, je zapisala: Dotikam se prihodnosti. Učim.

Delati v šoli pomeni, da se lahko ves čas dotikaš prihodnosti, nikdar pa ne veš, do kod seže tvoj vpliv. Vse to pušča v nas posebne občutke, ki pogosto plemenitijo naše življenje, a nam hkrati nalagajo veliko odgovornost, skrb in tudi žalost, kadar stvari ne tečejo tako, kot si želimo.

Želim si, da učenci v naši šoli, OŠ Rada Robiča Limbuš, okusijo čarobnost učenja, ne le tistega iz učbenikov in zvezkov, temveč najrazličnejšega učenja, ki nas oblikuje in bogati. Učencem moramo pomagati na njihovi poti postavljanja ciljev in izzivov, za katere se bodo trudili, da jih bodo uresničili. Ob tem pa ne smemo nikdar pozabiti, da nas je v šoli veliko, ki se med seboj razlikujemo po starosti, spolu, po tem kaj počnemo, kdo smo, pa vendar smo skupaj. Če želi-

mo, da se bomo v šoli vsi dobro počutili, moramo biti prijazni drug do drugega, spoštljivi in strpni.

Učence je prvi šolski dan v šolskem letu 2015/2016 nagovoril ravnatelj, g. Rado Wutej. Še posebej slovesen je bil sprejem za 50 prvošolcev. Kot že vrsto let doslej so male nadobudneže s sončnico v roki pričakali devetošolci. V šolske klopi je sedlo 378 učencev, ki so bili razporejeni v 18 rednih oddelkov. Večina otrok je prihajala iz našega šolskega okoliša, a je šola obiskovala tudi tretjina otrok iz drugih šolskih okolišev. K varnejšemu prihodu otrok v šolo je prispeval tudi organizirani šolski avtobus iz smeri Vrhov Dol in Pekre.

16

V šoli smo za učence dnevno pripravljali 371 malic, 79 zajtrkov in 325 kosil. Subvencionirano malico je v povprečju imelo 184 učencev in subvencionirano kosilo, delno ali v celoti, 144 učencev.

Pouk je potekal v skladu s predmetnikom, za učence tretje triade smo znotraj obveznega programa izvajali 17 izbirnih predmetov po izboru učencev. Za učence 4. in 5. razredov smo v okviru razširjenega programa izvajali pouk neobveznih izbirnih predmetov šport, tehnika in računalništvo ter v 1. razredu prvič pouk neobveznega izbirnega predmeta angleščina. Angleščina je bila v 1. razredu med učenci in starši zelo dobro sprejeta, saj je potekal pouk po najsodobnejših načelih poučevanja tujega jezika.

Šolo je do konca koledarskega leta 2016 vodil ravnatelj g. Rado Wutej. V tem času smo izvedli projekt Piše se leto 1980 oz. Kradljivci časa, o katerem je v svojem članku že preteklo leto pisal g. Wutej.

V mesecu decembru smo imeli na šoli dve veliki prireditvi. V začetku decembra smo starše, babice, dedke, krajanje ter ostale obiskovalce povabili v šolo na Bazar. Vsi delavci šole, učenci ter nekateri starši in drugi naši prijazni prostovoljci so vložili veliko truda, da so bile v soboto, 5. 12. 2015, stojnice bogato obložene z domiselnimi, domačimi in čudovitimi izdelki, da je bila pripravljena čajnica, limbuški lonec, palačinke in še bi lahko naštevala. In ni bilo zaman, saj se je obiskovalcev kar trlo, skupaj smo preživeli čaroben praznični dopoldan, zbrane prostovoljne prispevke pa namenili otrokom za šolo v naravi.

Konec decembra je čas, ko se z božičnim razpoloženjem v srcu poslavljamo od starega leta in pozdravljamo novo. V decembru 2015 se v šoli nismo

poslavljali le od starega leta, temveč tudi od obdobja 40 let, ki jih je ravnatelj, g. Rado Wutej, preživel na limbuški osnovni šoli, od tega 30 let kot njen ravnatelj. Zato smo decembrski večer posvetili obdobju, v katerem je deloval in ustvarjal. Prireditev smo pomenovali Povabilo na čaj ali Rado se te spominjam, šola. Na tem mestu se mu želim v svojem imenu in v imenu šole še enkrat zahvaliti za vse njegovo delo v teh 40 letih.

Ravnateljstvo šole sem prevzela 1. januarja 2016, zato je znotraj šole prišlo do nekaterih kadrovske spremembe. Mesto pomočnice ravnateljice je prevzela ga. Julija Flogie, ga. Maja Ferčič je v celoti prevzela šolsko svetovalno delo, zato smo za krajši delovni čas zaposlili socialno pedagoginjo go. Tino Rajšter. Ob koncu šolskega leta 2015/2016 je bilo na šoli zaposlenih 37 strokovnih delavcev in 15 administrativno-tehničnih delavcev.

V začetku leta 2016 smo zaposlili dva delavca preko javnih del, informatorko v dopoldanskem času in upravljavca športnih objektov za telovadnico v popoldanskem času. Obeh zaposlitev smo bili zelo veseli, saj sta pomembno prispevali k boljši organizaciji dela na šoli. Upam, da bomo tudi v prihodnjem letu dobili odobreni zaposlitvi preko javnih del. Ves čas se trudimo, da je šola lepo vzdrževana in urejena. V tem letu smo prepleskali garderobe v telovadnici in dve pisarni, obnovili parket v treh učilnicah, dokupili nekaj pohištva, zasadili drevesa ob šolskem igrišču, nabavili nekaj didaktičnega materiala ter računalniške opreme. Ob tem smo seveda omejeni s prejetimi finančnimi sredstvi, ki jih je zmeraj premalo.

V šolskem letu 2015/2016 smo v celoti uresničili zastavljeni program predmetnika in prednostnih ciljev. Realizirali smo tudi dneve dejavnosti, ki smo si jih zelo aktivno in raznoliko zastavili. Pedagoški delavci so izvajali učne načrte skozi različne oblike dela, ves čas so se trudili za visoko kakovost vzgojno-izobraževalnega procesa. Učni uspeh v šolskem letu 2015/2016 je bil 99,5 %.

Izvedli smo fakultativni pouk nemščine od 3. do 6. razreda in fakultativni pouk računalništva v 4., 5. in 6. razredu. Učenci 1. in 3. razredov so opravili tečaj plavanja.

Učencem smo želeli ponuditi najrazličnejše izkušnje. Učenci 1. razredov so bili v šoli v naravi CŠOD Škorpion, 5. razredi so imeli plavalno šolo v naravi v Poreču, tretješolci tek na smučeh na Pohorju in sedmošolci alpsko šolo smučanja v Avstriji. Pri plačilu šol v naravi smo staršem poskušali pomagati preko različnih akcij in s pridobivanjem sponzorskih sredstev. Za učence zadnje triade smo organizirali dve strokovni ekskurziji. Peljali smo jih v tehniški muzej v München in v London. Obe ekskurziji sta bili odlično izvedeni, stroške so poravnali starši sodelujočih otrok.

Učencem smo poskušali ponuditi čim več možnosti, znotraj katerih bi lahko razvijali svoja močna po-

dročja. Na šoli je delovalo 31 interesnih dejavnosti s področja kulturno-umetniških dejavnosti, naravoslovno-tehničnih dejavnosti in športnih dejavnosti.

Posebno skrb smo na šoli posvetili tudi delu z nadarjenimi učenci in učenci s posebnimi potrebami. Pedagoški delavci so tekom šolskega leta za nadarjene učence izvedli veliko različnih delavnic. Ob tem smo zanje izvedli tudi tridnevni tabor v CŠOD Mežica ter zaključno strokovno ekskurzijo na Dunaj, ki je bila namenjena tudi vsem učencem, ki so med šolskim letom prispevali k ugledu šole.

Naši učenci so med šolskim letom uspešno sodelovali na številnih tekmovanjih z različnih področij znanja in športa. V tekmovanjih iz znanja so dosegli 4 zlata priznanja. Devetošolka Anja Petar je bila zlata na Cankarjevem tekmovanju iz slovenščine, zlato priznanje iz slovenščine je osvojila tudi osmošolka Neja Flogie. Osmošolka Brina Kekec je osvojila zlato priznanje iz znanja angleščine, šestošolec Jaka Lešnik pa v tekmovanju za Vegovo priznanje iz matematike. Naši učenci so osvojili 29 srebrnih priznanj: 13 na tekmovanju Vesele šole, 6 na področju matematike, 4 na področju slovenščine, 2 na področju nemščine in eno pri zgodovini, angleščini, biologiji in fiziki.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na natečaju ob 25-letnici osamosvojitve Slovenije v organizaciji Muzeja novejšje zgodovine Slovenije je Neja Flogie osvojila 3. mesto. Na likovnem natečaju Plakat miru, v organizaciji Lions kluba Maribor, je bil izbran plakat naše učenke Eve Kirbiš. Devetošolec Niko Ricardo Ganzitti je bil na občinskem nivoju izvoljen za delegata otroškega parlamenta na državnem nivoju. Sodelovali smo na tekmovanju iz prve pomoči, na katerem smo dosegli 2. mesto na območnem tekmovanju.

Prav tako so bili učenci uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, badmintonu, košarki, odbojki, rokometu, nogometu, teku na smučeh, smučanju, deskanju na snegu, judu, gimnastiki, aquatlonu in plavanju. Na ekipnih tekmovanjih so najvidnejši uspeh dosegle starejše deklice v rokometu, saj so bile občinske prvakinja, druge na področnem tekmovanju ter tretje v državi. Občinske prvakinja so bili starejše deklice v košarki in odbojki ter mlajše deklice v rokometu, ki so bile tudi področne prvakinja. Dečki so osvojili 1. mesto na področnem tekmovanju v štafeti v atletiki, osvojili smo tudi 1. mesto na področnem tekmovanju v judu. Ob tem smo ekipno dosegli tudi nekaj drugih in tretjih mest na občinskem in področnem tekmovanju. Na šoli imamo tudi odlične športnike, ki so osvojili vidne uvrstitve na posamičnih tekmovanjih. Osmošolka Tina Volf je osvojila tretje mesto na državnem tekmovanju v judu in bila področna prvakinja, osmošolka Zala Žuran je osvojila 3. mesto na državnem tekmovanju v badmintonu, devetošolka Klara Kaiser je osvojila 4. mesto na državnem tekmovanju v aquatlonu in 1. mesto na področnem tekmovanju. Področne prvakinja so bile

Nika Kralj v krosu in v atletiki, Neja Flogie v atletiki in Tina Tomšič v teku na smučeh. Ob tem so naši učenci osvojili še veliko drugih, tretjih in četrth mest.

Učenci na naši šoli lahko torej razvijajo svoje talente na najrazličnejših področjih. In ne manjka jim priložnosti, ko jih lahko tudi pokažejo. Mednje sodijo vsekakor tudi naše prireditve. Tako pod mentorstvom naših učiteljev sodelujejo na komemoraciji ob dnevu spomina na mrtve, ob slovenskem kulturnem prazniku, ob materinskem dnevu, na prireditvi ob 1. maju, na prireditvi ob krajevnem prazniku ter na zaključni prireditvi ob dnevu državnosti.

V mesecu juniju je šolanje na naši šoli zaključilo 46 devetošolcev. Upam, da so v njih, v času devetletnega šolanja pri nas, vzklile korenine vrednot, kot so spoštljivost, strpnost, delavnost, odgovornost, prijateljstvo in želja po znanju, ki bodo rasle in se razvijale. Tudi oni so v času šolanja v nas pustili veliko prijetnih sledi. Prav vsakemu izmed njih želim, da najde v življenju svojo pravo pot, ki ga bo osrečevala.

Če se ozrem nazaj na preteklo šolsko leto, lahko zapišem, da je bilo uspešno, pestro, zanimivo ... Ves čas smo sledili uresničevanju vizije šole. Vsi delavci so se zavedali svoje odgovornosti – delati dobro in kvalitetno. Učencev nismo le poučevali in učili, temveč tudi vzgajali in sodelovali v oblikovanju njihove osebnosti in razvoju veščin na različnih področjih. Skozi različne dejavnosti smo se vključevali v življenje kraja, upam, da ste to tudi zaznali. Zahvaljujem se celotnemu kolektivu za opravljeno delo, ponosna sem nanj. Prav tako hvala Svetu staršev, Svetu zavoda in Šolskemu skladu za njihovo pomoč pri delovanju šole.

Konec meseca junija se je upokojila naša dolgoletna računovodkinja, ga. Marijanca Karmel, ki je bila vsekakor nepogrešljiva strokovna pomoč na tem področju. Konec šolskega leta se je upokojila prav tako izredno dobra učiteljica razrednega pouka, ga. Ksenija Šešerko. Obema tudi na tem mestu velika zahvala za njuno delo.

Ob svetovnem dnevu učiteljev je naša knjižničarka, ga. Darja Lorenčič Lašič, prejela za svoje delo Šilihovo priznanje, ki ga podeljuje Poslovna skupnost osnovnih šol Maribor.

V mesecu novembru 2016 je naš kolektiv žaloval. Po dolgoletni bolezni smo se poslovili od naše sodelavke, ge. Vlaste Potočnik, učiteljice glasbe. Svojo službeno pot je pričela pred mnogimi leti prav na naši šoli in jo, žal, tukaj tudi prerano zaključila. Spominjali se je bomo, kako rada je imela ljudi, glasbo, življenje ...

Čeprav se trudimo delati dobro in dosegamo rezultate, nam na tej poti nikdar ne sme zastati korak. Tako nas v šolskem letu 2016/2017 čakajo novi izzivi, ki smo jih zastavili v letnem delovnem načrtu. Morda na tem mestu izpostavim le nekatere: kvalitetno vzgojno-izobraževalno delo, ustvarjanje spodbudnega in varnega učnega okolja, sobivanje, delo v oddelčnih

skupnostih, spodbujanje vedoželjnosti in razvijanje uspešnih delovnih navad, razvijanje odgovornosti, povečati število bralcev Prežihove bralne značke, mednarodno sodelovanje in sodelovanje s krajem.

Ob tem pa si želimo urediti atrij pred vstopom v šolo oz. nadstrešek pred vhodom, saj je sedanji vhod v šolo nujno potreben sanacije. Upamo, da nam bo pri tem pomagala naša ustanoviteljica – Občina Maribor. Urediti želimo tudi optično povezavo, saj imamo velike težave pri delu zaradi slabih internetnih povezav. Ob reševanju tega problema smo do sedaj naleteli na številne težave, pri odpravljanju katerih nam pomaga tudi Krajevna skupnost. Upamo, da jih bomo rešili.

V svojem imenu in v imenu šole vam želim čarobno leto, polno zdravja, sreče in zadovoljstva ter dobrih odločitev. Povabiti vas želim na božično-novoletni koncert, ki bo v naši telovadnici 21. decembra ob 17. uri.

Naš pesnik Tone Pavček je zapisal:

*Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš;
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lep, če si človek do ljudi.*

Naj bo takšen naš svet.

Ravnateljica Mojca Kirbiš

UČENCI USPEŠNI NA LITERARNIH NATEČAJIH

V letu 2016 smo se spominjali 25-letnice naše domovine in počastili dan državnosti v mesecu juniju. Pravzaprav smo o rojstnem dnevu naše države razmišljali že veliko prej. Domovini smo posvetili tudi tradicionalni literarni natečaj na šoli in se odzvali še na dva literarna natečaja v slovenskem merilu. Domoljubna pesem je bil naslov literarnega natečaja, na katerem so sodelovali učenci 2. triade in ga je razpisal Muzej narodne osvoboditve Maribor, učenci 3. triade pa so se odzvali na literarni natečaj Spomini na slovensko osamosvojitve, ki ga je razpisal Muzej novejšje zgodovine iz Ljubljane. Na obeh natečajih smo bili uspešni. Neja Flogie iz 8. b si je z esejem Vabilo na poroko pripisala 3. mesto. Na natečaju Domoljubna pesem pa se je komisija odločila, da je najboljšo pesmico napisala naša Neža Musil iz 4. a razreda. Obema učenkama še enkrat čestitamo.

Konec oktobra pa je osem učencev naše šole sodelovalo tudi na 6. Mladi pesniški olimpijadi na temo Ta svet se vrti, vrti, vrti. V kategoriji učencev od 1. do 5. razreda je prejel 2. nagrado učenec Valentin Kniplič Hegediš iz 4. a razreda. Valentinu iskrene čestitke. Nadaljuj to pot, mladi pesnik!

Hvala vsem, ki so sodelovali in razmišljali o boljšem svetu, in to celo v verzih. Morda je to bil uvod v naš skupni šolski projekt, posvečen sobivanju.

Učiteljice mentorice

Vabilo na poroko

»29. 6. 1991 je dan, ko ste vsi prav lepo povabljeni na poroko mojega sina. Skupaj bomo obeležili dan, ki nam bo vsem prav gotovo za vedno ostal v spominu,« je v vabila za poroko napisal moj dedek. In prav nič se ni zmotil, ko je napisal ta vabila. Najbrž pa ni pričakoval, da se bo to uresničilo v takem smislu ...

Dedek mi je povedal, da so bili po sprejetju plebiscita ljudje v nekakšni veliki evforiji in vsi so bili polni pričakovanj nad novonastalo državo z imenom Republika Slovenija. Med seboj so bili prijazni in vsi so bili prijatelji, ne glede na to, kako bogat je bil nekdo ali kako veliko in razkošno hišo je imel. Vsi so bili na isti strani. To pa se v zgodovini Slovencev ni zgodilo velikokrat. Med ljudmi je vladalo neko posebno, zelo prijetno vzdušje. A ne za dolgo.

Kmalu je Sloveniji začela groziti Jugoslovanska ljudska armada in to je v Limbuš prineslo veliko strahu. Eden izmed njenih napadov se je začel prav v sosednji vasi, v Pekrah. Ta napad je močno zaznamoval prav vse ljudi, od otrok, mladostnikov, odraslih pa vse do starejših krajanov. Ljudi je postalo močno

strah, vsi so postali zaskrbljeni in grozno panični. Kar naenkrat so se po nedolžnih ulicah vasic ob Mariboru začeli voziti veliki jugoslovanski tanki. Dedek je rekel, da so se ljudje bali za svoja življenja, veliko starejših pa je tudi padlo v depresijo, iz katere jih veliko ni našlo poti. Država jim takrat ni mogla nikakor pomagati, saj še nismo imeli tako močne in številčne vojske, zato je nekaj ljudi staknilo glave in skupaj so se domislili načrta. Na ceste, mostove in travnike so postavili ogromne barikade. To so bile ovire, ki so na kakršen koli način tanke zadrževale stran od središč vasi. Najhujši napad pa se je zgodil ravno na dan poroke ...

»Pozdravljeni, sem Breda Čepe in v živo poročam o tem, kaj se dogaja tukaj, v središču vsega dogajanja v Limbušu. Že ves dan se skrivam v bližnji hiši in opazujem okolico, vojake in na smrt prestrašene ljudi. Ravnokar je Jugoslovanska ljudska armada svoj tank postavila na sredino Lackove ceste ter se skrila na vrt bližnje hiše. Jugoslovanska vojska našim ljudem in vojakom grozi, da bodo ta tank razstrelili, če se ne bodo takoj predali. Če bi res prišlo do te razstrelitve,

se ne bi pisalo nič dobrega prav nikomur. Najbrž ne bi bila opustošena samo Limbuš in Pekre, ampak tudi nek del Maribora. To pa bi seveda povzročilo neznanško veliko škodo. Ljudje se tako kot jaz panični in preplašeni skrivajo po svojih kletah in upajo ter veliko tudi molijo za preživetje. Takoj, ko se bo zgodilo kaj novega, pa vam ponovno poročam. Za radio Maribor iz Limbuša, Breda Čepe,« se je naenkrat zaslišalo po vseh zvočnikih trgovine. Dedek je rekel, da ga je »skoraj kap«. Ravno takrat je namreč bil v trgovini in je nakupoval še zadnje malenkosti, ki so jih potrebovali za poroko, a naenkrat se je dan njemu in tudi vsem ostalim nakupovalcem obrnil na glavo. Hitro so se skrili in preostalo jim je samo še to, da so čakali. Dedek je bil povsem paničen, saj je bilo za ta dan že vse urejeno, rezervirano in pripravljeno. A takrat ni mogel storiti ničesar. Lahko je samo upal, da bodo vsi preživeli.

Še večja nesreča kot očetu ženina, ko na poročni dan grozijo z razstrelitvijo, pa se je takrat pripetila ravno ženinu, mojemu stricu. Na njegovo predporočno noč je dobil klic in kmalu je ugotovil, da je bil tisto poziv, da se priključi naši slovenski vojski v boju za samostojno državo. Brez kakršnih koli pomislov se je odpravil na bojišče. Kar težko si predstavljam, da bi se morala jaz sama, na moj poročni dan, s puško v roki plaziti po travi in se delati neopazno, čeprav bi morala ob takem času stati v cerkvi in govoriti poročno zaobljubo. A očitno lahko poročni dan preživimo tudi sredi trave na Duhu na Ostrem Vrhu tako kot moj stric. A čeprav mu najbrž to ni bilo všeč, takrat ni imel izbire, saj je moral tudi on tako kot vsi ostali moški vzeti puško v roke in varovati svojo domovino.

Slovenski rek pravi: »Vse pride in vse gre.« In kmalu je tudi Jugoslovanska ljudska armada s svojimi vojaki morala priznati premoč slovenski vojski. Na vrtu, kjer so se skrivali, so jih zajeli, njihov tank, ki so ga hoteli razstreliti, pa so demolirali. Vsak človek je odnesel tudi en del tanka, da le-ta kmalu ni več mogel delovati. S tem je bila Jugoslovanska ljudska armada prisiljena v to, da se umakne in pusti ljudem, da normalno nadaljujejo svoj stari ritem življenja.

Kaj pa se je nato zgodilo s poroko? Dedkova družina naslednjih nekaj dni ni bila lačna, saj so morali pojesti vso hrano, ki je bila pripravljena za poroko. Imeli so velike pojedine, čeprav nihče ni imel velikega teka, svatje pa so v naslednjih dneh v svoje nabiralnike ponovno dobili pismo.

»Se še spomnite vabila, ki ste ga prejeli? Že res, da je bil to dan, ki naj bi si ga za vedno zapomnili, a si nikoli nisem predstavljal, da na tak način. Poroko smo, žal, morali odpovedati, a bi vas prav zato rad še enkrat povabil na poroko mojega sina. Prestavljena bo za nekaj tednov, a bo to poroka, ki jo bomo proslavili v lepšem svetu. Svetu dobrih in delavnih ljudi. V svetu Slovencev.«

Neja Flogie, 9. b

Moja domovina

Moja domovina,
stara in ljuba,
mi je tako prima,
ker sem domoljubna.

Po domovini lahko hodiš sem in tja,
po njej lahko blodiš,
a vedno si doma.

In kaj je moja domovina?
So to ljudje?
Zakaj se v njej počutim prima?
Domovina, kaj to sploh je?

Domovina,
to drevesa so in rože,
to velika je družina,
to je moja domovina.

Neža Musil, 5. a

19

Svet se vrti

Svet se vrti okoli svoje osi.
Ko sončni zahod nastane, se svet z luno objame.
Tisoč zvezd je na obzorju, kakor ljudi na morju.
Svet se z njimi igra, kot oče celega sveta.
Svet je čudež veselja, je dom celega obzorja.
Zato želimo si, da svet ljubili bi vsi.

Valentin Kniplič Hegediš, 4. B

DELAVNICA IZDELOVANJA ADVENTNIH VENČKOV

Še nekaj dni nas loči od trenutka, ko bomo zopet zakorakali v novo leto. Prihaja obdobje, ko se umirimo, zajadramo v prijetne in tople misli – adventni čas, ki je čas pričakovanj, odpuščanj, druženj, prijateljstva.

To je tudi čas, ko naše domove krasijo adventni venčki, ki nam s prižigom svečk naznanjajo, koliko dni nas še loči do božiča.

Učiteljice prvošolčkov smo se s starši in učenci odločile, da pripravimo delavnico, kjer smo izdelali adventne venčke, ki smo jih ponudili v Limbušu na stojnici ob prižigu lučk. Ponovno se je izkazala ustvarjalnost otrok in njihovih staršev.

Prispevke bomo namenili sofinanciranju šole v naravi, kamor odhajamo v mesecu juniju.

*Učiteljice v 1. razredu:
Majda Dajčman, Katja Gracar,
Anita Ranc in Truda Bahčič*

17. OSNOVNOŠOLSKO SLIKARSKO SREČANJE ACIN MEMORIAL

»Človek o psu – pes o človeku«

Acin memorial so poimenovali osnovnošolsko slikarsko srečanje, ki so ga letos izvedli že sedemnajstič. Tokrat so umetnine nastajale kar v naši OŠ Rada Robiča Limbuš. »Človek o psu – pes o človeku« je knjiga, ki pripoveduje o življenju človeka s psom in to je bila tudi tema naših izdelkov. Z risanjem, slikanjem in tudi kako drugače smo poustvarili zanimive, tudi krute, vendar nadvse lepe slike. Med našim ustvarjanjem sta nas obiskala tudi novinarka in novinar iz RTV Slovenija, ki sta nas spraševala o tem, kaj delamo, kako smo si zamislili naš izdelek, s čim bomo ustvarjali itd.

Po dveh dneh truda in zaključevanja naših izdelkov so naše izdelke razstavili v hotelu Piramida. Najbolj pa mi je sedlo v srce to, da so bile skoraj vse slike prodane na dražbi in da so ta denar namenili živalim v azilu v Mariboru. Ti so ga namreč takrat zelo potrebovali, saj je bil azil nabito poln. S tem je veliko živali dobilo nove povodce, igrače, odeje in seveda tudi hrano. Upam, da vse živali čim prej dobijo svoje prave domove, kjer jih bodo ljudje spoštovali in imeli radi.

Veronika Hudournik, 9. a

PREŽIVELI SMO NOČ V MUZEJU

V sodelovanju in v organizaciji Muzeja narodne osvoboditve Maribor smo se udeležili delavnice z naslovom »Preživimo noč v muzeju – Igra svetlobe in sence«. Delavnice se je udeležilo 14 prepoznanih nadarjenih učencev. Verjetno se vam ob tem poraja vprašanje, »Kaj pa so učenci počeli v muzeju?« Po

uvodnem spoznavanju z zaposlenimi muzeja NOB smo se odpravili spoznavat lastnosti fotoaparata in tega, kakšno fotografijo dobimo, če se nam zaslonka zapira zelo počasi oz. se zapre po zelo dolgem času. Seveda so učenci vse praktično preizkusili. Zatem smo se v spremstvu kustosa muzeja Uroša Dokla odpravili v drug muzej in sicer v Fotografski muzej, ki se nahaja na Koroški cesti. Tam smo vsi spoznali razvoj fotografije od samega začetka do današnjih ča-

sov. Na naši poti nazaj v muzej smo se seznanili z nekaterimi znamenitostmi Maribora. Ob povratku v muzej NOB so nas že čakale razvite fotografije, ki so jih učenci uokvirili ter okvirje po lastnih idejah in željah tudi okrasili.

Po večerji je sledilo dolgo pričakovano iskanje skritega zaklada, ki se je nahajal nekje v prostorih muzeja. Da je bilo iskanje zanimivejše, so nam v muzeju izklopili vse luči, iskanje pa je bilo začinjeno z raznoraznimi nalogami. Vmes so učenci seveda spoznavali zgodovino Maribora, zgodovino obeh vojn ipd., seznanili pa smo se tudi s pravili dvorjenja v časih, ko je še bil današnji muzej v lasti družine Scherbaum, saj nam je lekcijo iz pravil dvorjenja in obnašanja podala kar sama gospa Scherbaum. Ker se je iskanje zaklada zavleklo v zelo pozne nočne ure, ki so se skoraj prevesile v nov dan, nam je preostalo le, da si pripravimo svoja ležišča ter se odpravimo k zasluženemu počitku. Kaj se je zraven opisane

dogajalo v urah našega »počitka« oz. ali je res, da razstavnici eksponati ponoči oživijo, pa vam mogoče povemo kdaj drugič.

Mentorici Andreja Cvetko in Katica Vežjak

21

OBISKALI SMO DUNAJ IN SI OGLEDALI ...

V soboto, 4. junija 2016, se je v zgodnjih jutranjih urah pred našo šolo zbralo 40 učencev in 5 učiteljev spremljevalcev. Vsi smo z nestrpnostjo in radovednostjo ter prav nič zaspani čakali, da se vkrcamo na avtobus, ki nas bo popeljal na strokovno ekskurzijo na Dunaj. Vstopnico za vstop na avtobus so si pridobili prepoznani nadarjeni učenci, ki so bili med šolskim letom aktivni na različnih področjih delovanja, ter učenci, ki so v letošnjem šolskem letu na različnih področjih (šport, tekmovanja iz znanj, sodelovanje na prireditvah ...) prispevali k ugledu naše šole. Po vkrcanju na avtobus ter po osnovnih navodilih so nekateri malo počivali, spet drugi so klepetali in se družili, nekateri so prebirali knjige in si na svojih mobilnih napravah ogledali kakšen zanimiv film.

Pot je kmalu minila in že smo se izkrcali pred dvorcem Schönbrunn, kjer je v preteklosti imela cesarska družina svojo letno rezidenco. Na samem kraju smo si ogledali en del notranjosti dvorca ter tudi v živo videli, kako je živela takrat kraljeva družina. Po ogledu smo se skozi park, ki je v tem letnem času v polnem razcvetu, napotili proti najstarejšemu živalskemu vrtu na svetu. Priznati vam moramo, da smo tam videli mnogo zanimivih in redkih živalskih vrst od polarnega medveda, pand, koal in vse do morskih levov, ki so počivali po kosilu in se sončili na skalah. Tudi ta ogled je prehitro minil in že smo se napotili proti avtobusu. Prijazna voznika sta nas zapeljala do središča mesta, kjer smo se izkrcali ter si peš ogledali nekatere dunajske znamenitosti – Hofburg, mestno hišo, parlament, cerkev svetega Štefana, Špansko jahalno šolo ... Po kratkem postanku na živahnih dunajskih ulicah, kjer

smo se okrepčali in osvežili, smo pot že morali nadaljevati nazaj proti mestu, kjer nas je čakal avtobus. Pot nas je po živahnih dunajskih ulicah vodila mimo hotela Sacher, kjer pečejo znamenito Sacher torto in videli smo tudi kolone ljudi, ki so čakali, da lahko vstopijo in si privoščijo kos te znamenite torte. Prav tako smo na poti do avtobusa še videli znamenito Dunajsko opero, ki je znana po mnogih opernih predstavah in seveda po tradicionalnem novoletnem koncertu Dunajskih filharmonikov. Še prekmalu smo bili na mestu, kjer smo naredili še eno skupno fotografijo in se utrujeni, ampak zadovoljni in polni novih spoznanj, vkrcali na avtobus.

Za konec lahko povemo le, da smo preživeli zelo lep in sproščujoč dan, ki je bil poln novih spoznanj, znanj in še marsičesa drugega.

*V imenu učiteljev spremljevalcev zapisala
Andreja Cvetko*

V VEČMILIJONSKEM MESTU

Jezikovna ekskurzija učencev

OŠ Rada Robiča Limbuš v London

Že na začetku šolskega leta so nam učitelji povedali, da bodo organizirali jezikovno ekskurzijo v London. Jezikovna ekskurzija pomeni, da vse poteka v angleščini. Vsi smo bili zelo navdušeni in komaj smo čakali na marec, ko bomo le lahko odšli.

Končno je prišel marec in na dan odhoda smo se ob enih zjutraj zbrali na parkirišču pred našo šolo. Z avtobusom smo se nato odpravili do letališča v Benetkah, kamor smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah. Najprej smo morali oddati prtljago, nato pa smo se napotili do rentgena. Bila sem zelo vznemirjena, saj sem prvič letela z letalom in to je bil tudi moj prvi »pregled«. Seveda je bilo na koncu vse v redu in odpravili smo se do vrat na letališču. Pomislila sem: »Zdaj gre zares.« Z letališkim avtobusom smo odšli do letala. Vsi smo bili strašansko vznemirjeni, tudi ti, ki so že velikokrat potovali z letalom. Na letalu smo čakali na vzlet še uro in pol, saj je bilo v Londonu zelo megleno. Naenkrat pa smo se začeli premikati. Čutila sem pritisk v trebuhu in odlepili smo se od tal. Moj strah se je kmalu razgubil. Bilo je tako lepo!

fotografij tam zgoraj! Sprehodili smo se do Big Bena pa do parka pri Buckinghamski palači. Bil je poseben občutek, pa čeprav kraljice ni bilo doma. Če bi bila, bi zagotovo napisala še kaj o naši skupni čajanki!

Seveda ni manjkalo tudi malo nakupovanja. Šli smo v ogromno trgovino z igračami Hamley's, ki ima kar šest nadstropij polnih igrač. Čeprav smo bili večinoma stari 13 in 14 let, smo si z zanimanjem ogledali to trgovino pa tudi učitelji so uživali. Zanimiv je bil tudi muzej voščenih lutk Madame Tussauds. Tam smo prebili veliko časa, saj je bil muzej velik. V njem smo si poleg voščenih lutk lahko ogledali še 4D film, ki mi je bil zelo všeč. Obiskali smo še nekatere druge muzeje in se sprehodili po slavni Oxfordski ulici, po Camden Townu, ki je poln trgovinic in stojnic, pa tudi večerja v čisto pravem angleškem pubu ni manjkala. Presenečenje je bilo tudi obisk vojaške ladje Belfast.

Povsem nova izkušnja in dogodivščina je bila vožnja s podzemno železnico. Moral si biti previden, da se nisi izgubil, da si izstopil na pravi postaji in da nisi slučajno padel v luknjo s tiri. Na srečo pa se seveda to ni zgodilo.

Na naši jezikovni ekskurziji smo tako uživali, da smo kar pozabili, da se naše potovanje izteka. Po teh osupljivih dneh smo morali domov. Tako smo spakirali kovčke in šli na letalo, ki nas je poneslo na Dunaj. Bili

22

Pristali smo. Ko smo opravili vse na letališču, smo se odpravili na panoramsko vožnjo po Londonu ter nato odšli v hotel, v katerem smo vse te dni spali. V petih dneh smo si veliko ogledali in doživeli. Čudovito je bilo na velikem London Eye-u, od koder se vidi vse mesto. Mislim, da smo prav vsi naredili kar nekaj

smo žalostni, saj je hitro minilo. Lahko bi si pogledali še veliko več, London je vendarle milijonsko mesto. A vseeno smo bili zadovoljni, da smo spet doma.

P. S.: Vodiči in učitelji so bili super!

Alja Krajnc, 9. b

SREČANJA PRETEKLIH GENERACIJ OSNOVNOŠOLCEV

Skoraj vsako leto se zgodijo srečanja nekdanjih osnovnošolcev limbuške šole. Tako je bilo tudi letos, ko sta bili po sporočilu Milene Novak srečanja kar dveh generacij, in sicer generacija 1960/61 ob njihovi 55. obletnici odhoda iz šole ter generacija 1962/63 ob njihovi 53. obletnici zaključka osnovnošolskega obdobja. V uredništvo glasila KS Limbuš »Naš kraj« sta bili posredovani fotografiji obeh srečanj in naslednji tekst:

Srečanje dveh generacij limbuških osnovnošolcev

Lepo se je včasih srečati in obuditi čase mladostnih spominov in čutiti navezanost na kraj svojega otroštva in na ljudi, ki nas niso pozabili, in ki so nam tako živo ostali v spominu. Letos smo se na isti dan srečali osnovnošolci, ki smo končali osnovno šolo v Limbušu leta 1961 in 1963. Srečanje smo imeli v mesecu maju v Restavraciji »Vnukec«. Generacija, ki je končala OŠ leta 1961, se je srečala že štirikrat, generacija, ki je končala OŠ leta 1963, pa se je srečala že devetkrat.

Generacija 1960-61

Generacija 1962-63

Srečanje je bilo prisrčno in veselo. Spominov ni manjkalo, saj so kar vreli na dan.

Fotografije in poročilo pripravila Krajnc in Novak-ova

VSEŽIVLJENJSKO IZOBRAŽEVANJE STAREJŠIH IN MEDGENERACIJSKO SOCIALNO MREŽENJE V ORGANIZACIJI KOLPINGOVE DRUŽINE LIMBUŠ

Kolpingova družina Limbuš, ki je članica Kolpingovega združenja Slovenije in prek njega vključena v razvejano mednarodno socialno in izobraževalno organizacijo Kolping International, deluje v okviru naše župnije, njeno poslanstvo pa je socialno delovanje na dolgi rok, vseživljenjsko izobraževanje, socialno medgeneracijsko mreženje in druženje.

V letu 2016 je Kolpingova družina Limbuš, ki šteje 82 članov, opravila naslednje aktivnosti:

Kolpingovi izobraževalni večeri za krajane in župljane (drugi četrtek v mesecu z 20 do 35 udeleženci):

- Januar – dr. Miroslav Gomboc: Vzgojni stili slovenskih družin
- Marec – mag. Franci Pivec: Škof Grmič za življenje brez strahu
- April – Gorazd Osrajnik: Spoznajmo zgodovino glažutarstva na Pohorju in ogled Muzeja steklarstva in sodarstva v Laznici

- September – stotnik Boris Pavalec: Bojno delovanje 1. slovenske tankovske čete v slovenskem osamosvajanju v Šentilju 1991
 - Oktober – Milada Kalezić: Osebna predstavitev življenja in duhovnosti gledališke igralka, prejemnice Borštnikovega prstana 2011
 - November – mag. Bernarda Jevšnikar: Laboratorijske preiskave zdravstvenega stanja
 - December – dr. Ivan Ferbežer: Kako izboljšati svoj spomin
- Kolpingov izobraževalni dan v maju (46 udeležencev)
- »O domovina, o Prlekija, kako si lepa ti« – spoznavanje Tiskarne Ptuj, Župnije in Občine Sv. Tomaž pri Ormožu, Vinskega hrama Brenholz v Jeruzalemu ter zanimivosti Župnije Mala Nedelja

Mednarodni projekt Renovabis »Start up« (Poglej g' r) – medgeneracijsko sodelovanje

- Medgeneracijska likovna delavnica (v sodelovanju z Likovno sekcijo DU Li-Pe)
- Pogovor z ostarelimi krajanji na domu ter našimi krajanji v Varovanem stanovanju Doma ostarelih »Pod gorco« in v Domu Danice Vogrinec – Enota Tabor
- Medgeneracijska kulinarična delavnica
- Predstavitve krajevne značilnosti »Limbuška gosposčina«

Računalniško usposabljanje in medgeneracijsko socialno mreženje (v sodelovanju z DU Li-Pe in Osnovno šolo – skupno 24 udeležencev)

- Začetna stopnja
- Nadaljevalna stopnja
- Tečaj nemškega jezika (11 udeležencev)
- Organizacija Kulturnega večera ob kulturnem prazniku v februarju s 57 udeleženci

24

PRIPRAVA DRUŠTVA ZA BRALNO KULTURO LIMBUŠ 1847

Ni odkritje, saj sta Dragica Turjak in Franjo Šaupperl o tem napisala knjigo, a je za mnoge presenečenje, da se je eno od rojstev slovenskega gibanja kulturnih društev zgodilo v našem Limbušu. Župnik Anton Lah je leta 1847 ustanovil »Družbo za branje slovenskih bukvic v Lembahi« in sedanjí župnik Andrej Firbas še hrani artefakte o tem. Zamislili smo si, da bi oživili ta kulturni dosežek z ustanovitvijo »Društva za bralno kulturo Limbuš 1847«, ki bi se posvečalo bralni kulturi z organiziranjem vsakoletnih strokovnih srečanj na zgodovinskem kraju, na katerih bi obravnavali različne vidike branja od kulturnozgodovinskih in socialnih, do pedagoških, lingvističnih in nevroloških.

mag. Franci Pivec

Na osnovi tega dopisa mag. Francija Pivca, je bil v Župnijskem domu v Limbušu 22. aprila 2016 sklican ustanovni sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki Zveze kulturnih društev Maribor, Župnije Limbuš, Kulturnega društva Pekre - Limbuš, Mariborske knjižnice, Univerzitetne knjižnice, Dobe Maribor ter posamezniki specialnih kulturnih področij.

Na sestanku so se udeleženci seznanili z zamisljivo, spoznali razvoj branja v župniji in predstavitev Družbe za branje slovenskih bukvic. Ob spoznanju, da je bila ta družba ustanovljena 14. februarja leta 1847, kar pomeni, da smo tik pred 170. obletnico v začetku leta 2017, smo ustanovno sejo spremenili v iniciativno ter sprejeli sklep, da bo dejanska ustanovitev društva točno na okroglo obletnico. Za ustanovitev so pripravljena pravila delovanja in nabor članov za organe društva (Andrej Firbas - župnija, Julija Flogie – Osnovna

- Nastop Kolpingovega zbora, mladega pianista Tadeja Rosande, recitacije Prešerna, Slomška in Pavčka, prebiranje zapisov o življenju in duhovnosti gledališke igralke Milade Kalezić v njeni odsotnosti

Socialne aktivnosti: materialna podpora socialno ogroženim otrokom pri nakupu učnega gradiva, botrstvo socialno ogroženi družini

Dejavnost Kolpingovega zbora: nedeljski in praznični nastopi v cerkvi, prepevanje pri mašah na Pekrski gorci in pri šmarnicah na terenu ter nastop na dekanijskih revijah cerkvenih pevskih zborov

Priprava 13. letnika mesečnega župnijskega glasila »Jakobova školjka«

V aktivnostih v organizaciji Kolpingove družine Limbuš je bilo skupno udeleženih okoli 380 župljanov.

Franjo Šaupperl, predsednik Kolpingove družine Limbuš

šola Limbuš, Jasna Dominko Baloh – Doba Maribor, Sergej Lah – Kulturno društvo Pekre - Limbuš, mag. Franci Pivec – ZKD Maribor, mag. Majda Potrata – pedagoginja in slovenistka, Marjan Pungartnik – pesnik in publicist, Vili Rezman – Lira Ruše, Suzana Slavič – Knjižnica Pekre, dr. Vlasta Stavbar – Univerzitetna knjižnica Maribor, Franjo Šaupperl, limbuški krajevni ljubiteljski zgodovinar in Dragica Turjak – Mariborska knjižnica) ter oblikovan okvirni program delovanja, ki zajema organizacijo okroglih miz na obletnico ustanovitve društva vsako leto v februarju, sodelovanje pri razvoju bralne kulture z Osnovno šolo Limbuš in Knjižnico Pekre ter drugimi zainteresiranimi dejavniki, razvoj kulture bralnega interesa, razvoj kulture branja po družinah, organizacijo delovanja bralnega kluba, medgeneracijskega branja, skrb za varovanje Lahove dediščine, digitalizacija pomembnih knjig v limbuškem župnišču, vključitev Lahove zgodbe v »Kamro« in podobno. To bo vsekakor, poleg dveh v zadnjem času postavljenih pomnikov v zvezi z Družbo za branje slovenskih bukvic na Župnijskem domu ter nagrobne plošče Antonu Lahu na duhovniškem grobu na limbuškem pokopališču ter ostalin knjig te družbe, pomembna oživetev kulturnega in bralnega delovanja v kraju, ki beleži in se lahko ponaša z zgodovinskim dejstvom začetka slovenskega ljudskega knjižničarstva v naši župniji pred davnimi 170-imi leti.

Franjo Šaupperl, član Inicijativnega odbora

MAISTROVI TABORNIKI V LETU 2016

Taborništvo je prostovoljno, nepolitično in vzgojno gibanje za mlade, odprto vsem, ne glede na poreklo in prepričanje ter v skladu z namenom, načeli in metodo svetovnega skavtskega gibanja. Poudarek je na pomoči mlademu človeku, da postane sposoben samostojno razvijati svojo osebnost in izbrati svojo življenjsko pot in da najde odgovore na svoja vprašanja. Taborniška vzgoja mu daje le orodja, s katerimi lahko odgovore poišče, nikakor pa mu ne sme vsiljevati prepričanja.

Taborniška metoda je sistem samoizobraževanja, sestavljen iz naslednjih elementov:

- prisega in taborniški zakoni,
- članstvo v majhnih skupinah (vodih, klubih),
- program različnih aktivnosti,
- učenje skozi delo,
- odkrivanje, spoznavanje, spoštovanje in zaščita narave.

Ta načela in metode vodijo tudi nas, limbuške tabornike, združene v Društvu tabornikov Maistrov rod Limbuš, ustanovljenem leta 1954.

Danes šteje rod 59 članov, od tega je:

- 24 medvedkov in čebelic (6-10 let) – vod Močeradi,
- 9 gozdovnikov in gozdovnic (11-15 let) – vod Čupavci,
- 1 popotnica (16-20 let) – vodnica,
- 25 grč (nad 27 let) – klub Srebrni fazan.

In kaj smo počeli v letu 2016?

2. 1. 2016	Hubertov pohod (org. TD Limbuš)	grče
23. 1. 2016	Zimski pohod na Urban (orientacija)	MČ, GG, starši
13. 2. 2016	Grajski grič - orientacija	MČ, GG
19. 2. 2016	Občni zbor roda	vsi
19. 3. 2016	Pohod na Pečke (sankanje, lokostrelstvo)	MČ, GG, starši
23. 4. 2016	Dan tabornikov (taborni ogenj, zaprisega)	MČ, GG
7. 5. 2016	Področni mnogoboj (Slov. Bistrica)	2 ekipi MČ (2. mesto)
21. 5. 2016	Pohod čez limbuške griče (krajevni praznik)	vsi
28. 5. 2016	Kuhanje golaža – tekmovanje (org. TD Limbuš)	grče
5. 6. 2016	Pohod na Žavcarjev vrh-športni vikend Maribora	grče (org. PD Matica)
17.-19. 6. 16	Državni mnogoboj (Mirna na Dolenjskem)	1 ekipa MČ (5. mesto)
18.-19. 6. 16	Bivak na Pečkah	MČ
26.-29. 6. 16	Letni tabor na Pajkovem domu na Pohorju	vsi
24. 9. 2016	Pohod na Žavcarjev vrh	vsi
7. –8. 10. 16	Orientacijsko tekmovanje GROF (Celje)	GG
16. 10. 2016	Jahanje konjev in kostanjev piknik (Pesnica)	MČ, GG, starši
22. 10. 2016	Pogozdovanje po žledu (Cigonca)	grče (vseslovenska akcija)
26. 10. 2016	Noč čarovnic	MČ, GG
29. 10. –6. 11.	Vodniški tečaj (Šmartno na Pohorju)	PP
november	Jesenski pohod	MČ, GG,
december	Božičkovanje	MČ, GG

Želimo, da bodo ti člani z vzgojnim vplivom taborniškega programa dozoreli v osebnosti in ustvarjalne člane naše družbe.

Rod vodi petčlanska Rodova uprava, starešina rodu je Tomaž Oset, načelnik Peter Opaka, vodniki pa Tomaž Oset, Marijanca Karmel in Ana Veronika Borko.

Program dela smo si zastavili tako, da predstavlja izziv tako vsakemu posameznemu članu kot skupini, vsebuje različne aktivnosti in omogoča spontanosti in kratkočasnost. Poudarek je predvsem na življenju v naravi, pri čemer si taborniki razvijamo pozitivne značajske lastnosti (delavnost, tovarištvo, pogum), humanost, čut do okolja ipd. Medsebojne odnose urejamo poleg zapisanih zakonov tudi z nepisanimi načeli, ki jim pravimo šege in navade in nas še bolj povezujejo na izletih, bivakiranjih in taborjenjih.

S pričetkom šolskega leta smo mesečna sobotna srečanja dopolnili še s tedenskimi vodovimi srečanji, na katerih starosti primerno osvajamo različna znanja, večšine in preizkušnje in to s pridom uporabimo tudi na mnogobojih.

V tem letu smo pridobili kar nekaj potrebne opreme, za kar se zahvaljujemo donatorju Henkel Maribor.

Zaradi nekajletne neaktivnosti (2006–2013) smo »izgubili« celo generacijo popotnikov in raziskovalcev (16–27 let), zato je naša prva naloga, da naše najmlajše člane popeljemo skozi vse starostne skupine in vzgojimo nove vodnike. Le-ti so vodje skupin in organizatorji dela ter so za svoje delo odgovorni samim sebi, članom voda, njihovim staršem in rodu.

Biti tabornik pomeni, da imaš določen način življenja tudi takrat, ko zamenjaš taborniško srajco z navadno obleko. Taborništvo je življenjska opredelitev – ko ti ni vseeno, kaj se dogaja okoli tebe, z okoljem, naravo, z drugimi ljudmi. Pridružite se nam.

Z naravo k boljšemu človeku!

Marijanca Karmel

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ JE POLEPŠALO NAŠ KRAJ

Vsako leto dopolnjujemo naš program, dodajamo nove naloge, nove prireditve, standardne ohranjamo, nove načrtujemo. V letošnjem letu smo načrtovali 25 prireditev, realizirali smo jih 23, saj sta dve odpadli zaradi vremenskih razmer.

V letošnjem letu smo realizirali projekt, ki smo ga skupaj s KS zasnovali že leta 2015. To je bil velik projekt, imenovan »POLEPŠAJMO ZABOJNIKE«. Zabojnike smo pobarvali, 15 jih je bilo, in jih postavili na različne lokacije po Limbušu, kjer imamo otoke za odlaganje odpadkov. Delo barvanja teh zabojnikov sta prevzeli mentorici iz Osnovne šole Rada Robiča, ga. Jasna Antolinc in ga. Karla Svetina iz Vrtca Limbuš. Tudi naši likovniki, Jožica Koletnik, Vera Robnik, Nevenka Dominko, Marjana Šket, Sonja Šantl, Ivan Šalamon, Majda Šeruga in mentor Bojan Valh, ki delujejo pri Društvu upokojencev, so porisali posode »ostali odpadki« po zgodbicah, ki so značilne za zaselke v Limbušu in so nalepljene na njih. Teh je bilo pet, stojijo pa na področjih ob otočkih, ki z zgodbicami označajo zgodovino našega kraja. Zgodbice nam je napisal g. Franjo Šauperl. V te posode smo posadili rože, ki krasijo naše otoke z zabojniki. Člani UO pa smo te posode razvozili na svoja mesta, kjer še danes stojijo.

Za zaključek projekta smo pripravili kulturni program skupaj s šolo, vrtcem, KS in DU. Podjetje Snaga s sodelavko Ireno Bartok, ki je bila pobudnica za ta projekt, nam je priskrbela barve in nam z napotki pomagala pri poslikavi zabojnikov ter za razvoz na otočke, ki smo jih določili. Hvala vsem sodelujočim pri tem projektu, morda bomo s tem projektom nadaljevali in pobarvali še ostale zabojnike na mestih, kjer jih še sedaj ni. S tem smo dodali kanček lepega v naš kraj, za vas krajanji, da boste ponosni na naš lep Limbuš.

Prav tako smo polepšali naše mostove z lepim cvetjem, katerega smo dobro negovali, saj je bil prej pogled na naše mostove drugačen. Naslednje leto bomo še dodali cvetje še na dva mostova, sedaj pa mačehe krasijo korita na našem trgu.

Omenila bom še nekaj prireditev, ki smo jih v organizaciji TD opravili v letošnjem letu:

- Pohodništvo in izleti
- Multimedijška predstavitev brošure »Limbuška gosposčina«
- Pustovanje
- Športne aktivnosti (sankanje in orientacijski pohod)
- Praznovanje dneva žena in materinskega dneva z ogledom predstave »Vražji fant«

- Tržnici (spomladanska in jesenska)
 - Bazarja (velikonočni in božični)
 - Postavljanje majskega drevesa s kresom
 - Budnica z Godbo Ruše in mažoretami ter pohod na Pečke
 - Praznovanje krajevnega praznika in kuhanje krompirjevega golaža
 - Klopotčevanje, trgatve, martinovanje
 - Piknik
 - Prireditve in prižig novoletnih lučk na smreki
 - Božični pohod na Pekrsko gorco
 - Čistilna akcija (spomladanska in jesenska)
- Tudi ostale sekcije, ki delujejo zelo aktivno, so svoj načrt izpolnile.

Vinogradniška sekcija je pripravila prikaz obrezovanja sadnega drevja in pri ocenjevanju vin so razglasili najboljšega vinogradnika v našem kraju.

Limbuške žene, ki jih je v sekciji okrog 20, nam pripravljajo dobrote, se na srečanjih učijo novitet in s peko sladice razvajajo naše krajanje.

Komisija za ocenjevanje okolja si vse leto ogleduje, fotografira in na koncu oceni ter izbere tri najlepše urejena okolja v našem kraju.

Veliko prireditev je bilo v našem vrtcu, pomladku TD Limbuš, ki ga vodi ga. Dragica Sernc.

Pri raznih prireditvah nam veliko pomagajo taborniki, pod vodstvom Marjance Karmel in Tomaža Oseta.

Tudi glasbena sekcija – ansambel Šaljivci nam s svojim ozvočenjem in glasbo pomaga pri prireditvah in so tradicionalni gostje pri krstu mošta na martinovanju.

Pohodniško-izletniška sekcija nas razveseljuje s pohodi in izleti in skrbi za dobro počutje vseh nas.

Še bi lahko pisala ali naštevala akcije, ki jih vsakodnevno opravimo, zato menim, da je teh prireditev za naš kraj dovolj, od vas krajanji pa pričakujemo, da nas obiščete, nam pomagata pri izvedbah delovnih akcij, se na prireditvah zabavate in sprostite svojo dušo.

Posebna zahvala velja našemu krajevnemu zgodovinarju in pesniku g. Franju Šauperlu, saj bi brez njega bile naše promocije kraja neznanke, pri prireditvah pa nas razveseljujejo njegovi verzi in pesmice. Tudi brez našega predsednika ne bi mogli biti, kajti vse te prireditve so prijavljene, uredi nam administrativne stvari, povezuje nas s Turistično zvezo Maribor in Slovenije, nadzira finance, ki nam jih uspešno vodi Irena Jagodič, skrbi za dokumentacijo, ki jo moramo poslati na Turistično zvezo Maribor.

Hvala tudi tiskarni Uprint, ki nam tiska plakate in letake in to v kratkem času.

Prav tako pa imamo izvrsten UO, ki brez nerganja opravi delo, ki si ga načrtamo na začetku leta, zato velja zahvala vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali pri organizaciji in prispevali kanček dobre volje.

Pridite, obiščite nas, saj pri nas je vedno lepo in veselo.

*Marija Lončarič, podpredsednica TD
in predsednica Programskega sveta TD*

IZLETNIŠKO-POHODNIŠKA SEKCIJA TD LIMBUŠ LETA 2016

2. januar – pohod v spomin Huberta Marina

Tradicionalni Hubertov pohod v začetku leta je privabil lepo število pohodnikov. Letos se jih je zbralo okrog 120. Podali so se do Hubertove domačije, nato naprej do Meranovega, zatem pa v dolino do turistične kmetije Tikva, kjer je bil zaključek z enolončnico in kozarčkom dobrega vina.

7. februar – pohod na Žavcarjev vrh ob kulturnem prazniku

Slovenski kulturni praznik smo letos počastili s pohodom na Žavcarjev vrh. Avtomobile smo pustili pri Šoberju, nato pa smo se peš podali proti vrhu. Pot je potekala v dobrem vzdušju in kramljanju, slišala se je tudi kakšna recitacija iz Prešernovih Poezij. Ob vrnitvi smo se oglasili pri prijateljih na domačiji Hauptman. Ker je bila soba premajhna za vse, smo zasedli še kuhinjo in predprostor, kar pa ni bila ovira za izvedbo kulturnega programa. Slišala se je zborovska pesem, Prešernove Poezije pa so romale iz rok v roke.

Marec – izlet v Planico na ogled smučarskih poletov

Letos je prevladala želja, da bi si ogledali finale svetovnega pokala v smučarskih skokih v Planici, zato smo v marcu skupaj s Turistično agencijo iz Lenarta organizirali ogled le-teh. Udeleženci, ki jih je bilo ducat, so dejali, da je bilo nepozabno doživetje.

18. junij – celodnevni izlet v Poljansko dolino

Bila je vroča junijska sobota, razigrane in v pričakovanju novega nas je 54 izletnikov avtobusni prevoz Tajhman odpeljal v Poljansko dolino. Še preden smo se ustavili v Žireh – prvi točki izleta, kjer smo si ogledali razstavo izdelkov iz čipke in nato odšli nakupovat v trgovino Alpina, smo se okrepčali s pečeni-

mi rebrci – nepogrešljivo hrano na naših izletih. Peljali smo se na obrobje Polhograjskih dolomitov, kjer smo imeli na turistični kmetiji kosilo, obiskali smo rojstno hišo slovenskih slikarjev **Janeza in Jurija Šubica**, na družinski kmetiji – Sirarni Pustotnik pa so nas presenetili z izjemno dobrimi mlečnimi izdelki. Domov smo se vrnili zadovoljni, vsak s svojim vtisom o naši lepi Sloveniji.

Člani Izletniško-pohodniške sekcije se zahvaljujejo vsem, ki ste se udeležili naših pohodov in izletov. Vsako leto znova si zadamo še kakšen pohod več, vendar nam to največkrat ne uspe, saj smo člani aktivni še drugod, nekaj pa nas je tudi redno zaposlenih, tako da je dan največkrat prekratek za uresničitev vseh nalog.

Veseli smo vsakogar, ki se nam na novo pridruži, saj to je tudi potrditev reka, ki pravi »dober glas seže v deveto vas«. Če ste radi v naravi in v dobri družbi, nas poiščite in se nam pridružite.

Žal moram na koncu še omeniti, da smo se v septembru za vedno poslovili od našega predsednika sekcije in dragega prijatelja Ivana Šterna. Pogrešali bomo njegovo delo, njegov smeh, vedrino in pozitivno energijo, ki jo je sejal med nami. Na tem mestu se mu iskreno zahvaljujem za vse, kar je storil za sekcijo. Ivan, ne bomo te pozabili!

Ljubica Toplek

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE MARLES HIŠE V LETU 2016

Človek misli, da ga ne more v našem nogometu nič več presenetiti, vendar se krepko moti. Leto 2016 je bilo polno predvidenih, nepredvidenih in celo skoraj neverjetnih dogodkov, ki so se dogajali v našem klubu, na igrišču in ob njem.

Začel bi z dogodki, ki niso v ponos MNZ Maribor in vsem klubom, ki smo združeni pod njeno okrilje. Postavljanje v ospredje sodniške organizacije, njihove probleme in zanemarjanje vloge klubov kot nosilcev razvoja nogometa v regiji in širše, je milo reče-

no sramota. Vendar smo na to navajeni, saj večina v strukturi vodstva MNZ ne prihaja iz klubov in ne pozna problematike, v kateri se amaterska društva in klubi nahajamo. Bojim se, da bomo zaradi takšnih in drugačnih interesov, ki nimajo nobene povezave z zdravim razumom in logiko, izgubili še več manjših klubov, ki so bili včasih nosilci razvoja nogometa v Mariboru in okolici. Očitno bo potreben korenit zasuk, da bomo stvari speljali v normalne vode in se temu primerno tudi odločali v naslednjem letu, ko bodo volitve v organe MNZ Maribor.

Kar se tiče delovanja NK Limbuš - Pekre Marles hiše, bi izpostavil, da smo predvsem v mlajših kategorijah vključili veliko število novih mladih igralcev in tako povečali skupno število naših nogometašev.

NK Limbuš - Pekre Marles hiše, člani

NK Limbuš - Pekre Marles hiše, mladi upi

Pozna se, da smo ustvarili stabilno sredino, v kateri svoje izkušnje nabirajo igralci iz domačega kraja in tudi iz širše okolice. V mlajših kategorijah imamo do 7. leta starosti vključenih v vadbo 20 igralcev, od 8. leta do 14. leta od 40 do 50 igralcev ter od 15. leta do 18. leta čez 30 igralcev, torej skupaj okrog 100 igralcev mlajših kategorij, ki nastopajo v šestih starostnih kategorijah v tekmovanjih MNZ Maribor. Med temi igralci so tudi dekleta, ki nabirajo izkušnje s svojimi vrstniki. Vodijo jih trenerji z dolgoletnim igralskim in trenerskim stažem in izkušnjami. Seveda pa ne gre brez pomoči staršev, ki se jim ob tej priložnosti zahvaljujem za njihov trud in pomoč pri delu posameznih ekip. Veteranska ekipa je prav tako zelo aktivna, sestavlja jo čez 20 igralcev, ki se družijo, igrajo in tudi tekmujejo s svojimi vrstniki, seveda po svojih močeh.

Članska ekipa, kot ogledalo vsakega kluba, tako tudi našega, šteje 24 igralcev. Tekmovanje v jesenskem delu smo končali v sredini lestvice, kar je tudi bil na začetku naš zastavljen cilj. Seveda pa je pred nami še pomladanski del, ko bo znana končna uvrstitev ekipe. Če smo v preteklosti imeli v naših vrstah igralce iz naše bivše domovine Jugoslavije, smo imeli v jesenskem delu v članski ekipi igralca iz dežele vzhajajočega sonca – Japonske. Nogometna pot 20-letnega Nonaka Ryodaia, rojenega v Nagasakiju, je zanimiva. Najprej je igral za univerzitetno moštvo Kyushu Kyoritsu, nato ga je pot vodila v Nemčijo, kjer je branil barve nižjega ligaša Dersim Russelsheim. Zaupal nam je, da je želel igrati nogomet na profesionalni ravni. Profesionalni nogomet in naš nivo ravno nista na isti valovni dolžini, vendar se je kljub temu

odločil in do začetka novembra branil barve našega kluba. Njegovo bivanje v naši lepi deželi so mu omogočili starši. V začetku novembra se je vrnil v domovino, vendar načrtuje ponovno vrnitev v Evropo. Kam ga bo pot zanesla, ne vemo, mogoče pa bo spet potrkal na naša vrata. Kdo ve? V tem kratkem času se je naučil kar nekaj slovenskih besed, tako da ni bilo problema s spo-

razumevanjem, prav tako se je zelo dobro vključil v družbo svojih soigralcev.

Pri obnovitvenih in vzdrževalnih delih smo letos dali poudarek na barvanje fasade, ograje in brunarice. Mislim, da nam je prenova uspela, potrebno bo še dodelati nekatere podrobnosti in upam, da nam bo to v naslednjem letu uspelo. Naš cilj je pokriti tribuno, tako da bodo gledalci tudi v slabšem vremenu lahko udobno spremljali dogajanja na zeleni površini pod Grajskim gričem.

Višek letošnjega leta pa so bile poletne priprave ekip iz Slovenije in tudi tujine na naši zelenici. Gostili smo ekipe iz Romunije, Albanije, Hrvaške, Ukrajine, Rusije, Gruzije in slovenske prvoligaše. Najbolj pa smo ponosni, da je pri nas poletni del priprav opravila ekipa iz Glasgowa Celtic FC, ustanovljenega davnega 6. novembra 1887. Ekipa, ki domuje na stadionu Celtic Park, je vodilna ekipa škotskega prvenstva in v tej sezoni tudi udeleženka lige prvakov. Pod vodstvom trenerja Brendana Rodgersa so na našem igrišču trenirali igralci takšne kvalitete kot so Gordon, Brown, Dembele in še bi lahko našteval. Spremljala jih je precej velika skupina novinarjev, ki je dnevno pošiljala novice o pripravah ekipe v tem delu Slovenije. Njihova spletna stran je bila polna fotografij iz malega Limbuša. Tudi to je promocija kraja, ki nikakor ni ostala neopažena. Upam, da bo še kdaj k nam prišla tako znana ekipa z dolgoletno tradicijo. Po pogovoru z akterji smo lahko sklepali, da so bili zadovoljni s pogoji, ki so jim bili nudeni, vendar se sami zavedamo, da to še ni pravi nivo, ki ga zahtevajo ekipe iz najvišjega ranga evropskega nogometa.

Še bi lahko našteval zanimivosti iz našega pestrega dogajanja, kjer se dnevno dogajajo novice, spremembe, dnevi so si podobni, vendar eden ni enak prejšnjemu, ne veš, kaj te čaka jutri, vendar trmasto vztrajaš s somišljeniki in podporniki na začrtani poti.

Ob koncu, kot vedno, gre zahvala vsem, ki nas podpirate v materialnem ali moralnem smislu, ki pridete na igrišče pogledat tekmo, trening in včasih tudi izustite kakšno pikro, ko nam ne gre. Šport je, tako kot življenje, sestavljen iz porazov in zmag. V letu 2017 vam želim čim več zmag!

Tone Grašič, predsednik UO NK Limbuš - Pekre

NAŠI MLADI USPEŠNI V TAEKWONDO-JU IN KICKBOX-U

Urška in Nejc Gazvoda sta sestra in brat, ki se ukvarjata z borilnima veščinama taekwondo in kickbox. Trenirata že 14 let v Športnem centru Barada na Teznu. Oba sta nosilca črnega pasu v taekwondoju. Urška je 4 leta mlajša od svojega brata. Obiskovala sta OŠ Rada Robiča v Limbušu, sedaj Urška obiskuje zadnji letnik Srednje gostinske šole v Mariboru, Nejc pa je končal Srednjo prometno šolo in sedaj obiskuje Fakulteto za kmetijstvo in biosistemske vede v Hočah.

Oba se lahko pohvalita z izjemnimi dosežki v mladinski kategoriji. V taekwondoju sta oba osvojila evropski in svetovni vrh, medtem pa sta tudi v kickboxu stopila na vrh Evrope.

Leta 2011 se je Urška udeležila svojega prvega svetovnega prvenstva v taekwondoju v Novi Zelandiji, Nejc pa je to leto zadnjič nastopal v mladinski konkurenci. Urška je osvojila srebrno medaljo. Nejc je postal svetovni prvak.

Urška je šele letos prestopila med članice, Nejc pa se že par let bori v članski kategoriji in je osvojil 3. mesto na svetovnem prvenstvu v taekwondoju in v kickboxu srebrno medaljo na evropskem in svetovnem prvenstvu.

Konec oktobra je v Mariboru potekalo evropsko prvenstvo v kickboxu. Urška se za svojo prvo člansko prvenstvo lahko pohvali z osvojeno bronasto medaljo v light contactu do 60 kg. Aktualna mladinska evropska prvakinja je morala premoč priznati kasnejši evropski prvakinji Poljakinji Paulini Jarzmik. Nejc je osvojil zlato in naslov evropskega prvaka v light contactu do 69 kg in tako stopil stopničko višje od zadnjega evropskega prvenstva, ki je prav tako potekalo v Mariboru pred dvema letoma, kjer je osvojil srebro. Z odličnimi predstavami je premagal turškega, hrvaškega in avstrijskega nasprotnika in v razburljivem finalu še italijanskega nasprotnika.

Nejc je v klubu, kjer trenira, tudi trener otrok in mlajših selekcij. To delo opravlja z vso zagnanostjo in z velikim veseljem. Tudi Urška mu kdaj priskoči na pomoč.

Sabina Gazvoda

AKTIVNOSTI KARATE KLUBA LIMBUŠ V LETU 2016

Letošnjega januarja je minilo 45 let od začetka aktivne vadbe karateja v telovadnici Partizan Limbuš. Tedaj še dokaj neznan šport, zavrt v tančico vzhodnjaške kulture in miselnosti, je po vseh desetletjih doživel veliko priznanje. Uvrščen je med olimpijske športe in to bo že leta 2020 na olimpijadi v Tokiu. To nam je dalo novega zaleta in športnega navdušenja. Delo v klubu je potekalo po ustaljenem redu in programu. V karate šoli smo najmlajše učili prvih »karate korakov«, starejšo skupino pripravljali za tekmovanja in strokovno nadgradnjo, veteransko skupino pa z raznovrstnimi treningi ohranjali pri dobrem zdravju, gibčnosti in kondiciji. Vsi so svoje znanje uspešno potrjevali na klubskih izpitih ob zaključku šolskega leta. Piknik in druženje s starši sta sestavna dela zaključka pomladne sezone.

Seveda smo najbolj veseli uspehov naših tekmovalcev. Njihove rezultate si lahko ogledate v nadaljevanju prispevka. Najzaslužnejši za dobre rezultate

je Herman Vocovnik, licencirani trener Karate zveze Slovenije, ob pomoči Marjana Ledererja, prav tako licenciranega trenerja in Danila Kovačiča, klubskega trenerja. Na mednarodnem turnirju Maribor Open so bili člani naše veteranske skupine sestavni del vodenja tekmovanja.

Rezultati naših tekmovalcev:

2. krog OŠ lige, Selnica ob Dravi, 23. 01. 2015/16: Rok Poštrak in Jernej Pušnik, 3. mesto ter Grega Roškar in Ekipa KK Limbuš, 2. mesto;

3. krog OŠ lige, Lovrenc na Pohorju, 03. 04. 2015/16: Grega Roškar, 3. mesto in Ekipa KK Limbuš, 2. mesto;

Turnir Mestne četrti Tezno, 26. 05. 2016:

Neja Kodrič – 3. mesto;

2. krog OŠ lige, Lenart, 25. 09. 2016/17:

Neja Kodrič in Jernej Pušnik, 2. mesto, Izza Zorko, 3. mesto in Ekipa KK Limbuš, 2. mesto;

Mednarodni turnir »Maribor Open«, 08. 10. 2016:

Kadeti kate ekipno, 3. mesto;

2. krog OŠ lige, Ptuj, 22.10.2016/17:

Neja Kodrič, 2. mesto.

Več o nas pa lahko izveste na spletni strani »www.karate-limbus.com« ali na <https://sl-si.facebook.com/karateklub.limbus>.

Primož Debenak, strokovni vodja KK Limbuš

KULTURNO DRUŠTVO PEKRE - LIMBUŠ

Ob deseti obletnici ponovnega zagona
kulturnega življenja v Pekrah in Limbušu

Ob vsakoletnem pregledu opravljenega dela po navadi ugotavljamo, da nas je čas za marsikaj spet prehitel, a je vendarle najpomembneje to, da se že deset let s ponovno oživitvijo Kulturnega društva Pekre - Limbuš uvrščamo med kraje, ki gojijo svojo lastno kulturno dejavnost. V Pekrah in Limbušu smo ponovno oživili gledališko ustvarjanje leta 2006. Od takrat znova pripravljamo gledališke igre, ki so nekoč imele veliko tradicijo. Odrasla gledališke skupina je odigrala predstave: Čaj za dve, Tri čitalniške šaloigre, Nasvidenje nad zvezdami, Štajerc v Ljubljani, Politika, bolezen moja, Gospa poslančeva, Zdravnik po sili, Da te kap, Jezični dohtar v Pekrah in Vražji fant zahodne strani.

30

V jubilejnem letu je vzniknila ideja o razstavi »Naj zavesa se odpre«. Svečana otvoritev v Knjižnici Pekre je bila 17. maja, v tednu ljubiteljske kulture. Odstrla je pogled na 10 ustvarjalnih let odrasle gledališke skupine in pet let mladinske skupine. Nastala je v želji, da bi bila igralcem in vsem, ki so v teh letih soustvarjali gledališke predstave, v veselje in ponos in bila prijazna tudi obiskovalcem knjižnice.

Najprej je spomnila na prve aktivnosti, ki so bile pomembne za oživetev kulturnega društva. Iz tega časa smo razstavili zanimive fotografije in povzeli tudi besede mag. Francija Pivca, predsednika ZKD Maribor:

... S propadanjem kulturnega doma v Pekrah je usihalo tudi kulturno društvo. Hiša je sedaj na občinske stroške obnovljena, društvo pa ni tako preprosta stvar, da bi ga lahko priklicali v življenje kar z naročilnico. Potrebna je volja krajanov, ki sva jo v zadnjih mesecih s predsednikom KS Jožetom Černelčem na različne načine preverjala. Prepričana sva, da sva imela srečno roko in da sva našla ljudi, ki sestavljajo pestro, sposobno in pripravljeno skupino...

(Iz: Vabilo na sestanek za obnovu delovanja kulturnega društva, Franci Pivec, predsednik ZKD Maribor, 20. dec. 2005.)

Uvodu je sledila kronološka predstavitev vseh predstav. Razstavili smo bogato slikovno gradivo, plakate, rekvizite s predstav, gledališke liste, priznanja in drugo propagandno gradivo. Spomnili smo se tudi na našega odličnega igralca Slavka Emeršiča. Kolikor nam je dopuščal razstavni prostor, smo predstavili še druge pomembne aktivnosti društva in se pohvalili, da smo v teh letih ob počastitvi slovenskega kulturnega praznika gostili najbolj prepoznavna imena slovenske kulture: dr. Zinko Zorko, Poldeta Bibiča, Petra Ternovška, Ivanko Mežan, Mileno Zupančič in Rada Pavaleca.

Ob peti jubilejni predstavi »Butalci« je mladinska sekcija pripravila prireditev, na kateri se je Tone Partljič pogovarjal z ustvarjalci predstave.

Predstave mladinske gledališke skupine so bile: Saj si vendar punca, Martin Krpan, Na odru, Kapitan John Piplfox in Butalci.

O delu društva govorijo tudi osebne pohvale in priznanja, priznanja sekcijam in društvena priznanja:

- 4. Festival komedije Pekre, Zorica Premovič – komedijantka festivala za vlogo Jasmine v Čaju za dve;
- Krajevna skupnost Pekre: KD Pekre - Limbuš – Mala plaketa ob 60. obletnici delovanja, Anica Jurkovič – Mala plaketa za izjemno ustvarjalno delo na področju kulture v Pekrah in v kulturnem društvu, Tone Partljič – Velika plaketa za oživetev in obogatitev kulturnega dogajanja v kraju in desetletno uspešno vodenje dramske sekcije, Mladinska dramska sekcija – Pisna zahvala za petletno uspešno delo na področju mladinskega kulturnega ustvarjanja in delovanja v dobrodelne namene;
- Zveza kulturnih društev Maribor: Jože Černelč – Plaketa Zveze kulturnih društev Maribor za uspešno vodenje društva;
- Javni sklad RS za kulturne dejavnosti: Mladinska gledališka skupina – Zlata plaketa;
- Srečanje lutkovnih in otroških skupin Slovenije: Mladinska gledališka skupina – Srebrna plaketa;
- 21 prejemnikov bronastih Linhartovih značk;
- 8 prejemnikov srebrnih Linhartovih značk (Majda Cenc, Anica Jurkovič, Drago Koletnik, Sergej Lah, Rok Mlaker, Ksenija Onič, Danila Vozelj, Stanko Zorec) za uspešno desetletno delo na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti;
- priznanje regijskega selektorja za posebne igralske dosežke: Slavko Emeršič, Ksenija Onič, Anica Jurkovič, Drago Koletnik, Lidija Meznarič, Nevena Josipović;
- priznanje regijskega selektorja za posebne igralske dosežke: Tone Partljič – posebno priznanje regijskega selektorja za adaptacijo besedila v predstavi Jezični dohtar v Pekrah;
- Mestna občina Maribor: KD Pekre Limbuš – LI-STINA MESTNE OBČINE MARIBOR za dosežke

in zasluge na področju ljubiteljske kulture in za trajen prispevek k bogatitvi slovenske zakladnice amaterske gledališke dejavnosti.

Med letošnjimi dobitniki priznanj, ki jih na proslavi ob Dnevu kulturnih društev v Unionski dvorani podeljuje JSKD, sta ponovno Tone Partljič in Drago Koletnik: Tone Partljič je za zasluge na področju ljubiteljske kulture imenovan za častnega člana Zveze kulturnih društev Maribor, Drago Koletnik pa je dobitnik priznanja regijskega selektorja za stransko moško vlogo očeta Mahona v predstavi Vražji fant zahodne strani. Na letošnji proslavi nastopa v Unionski dvorani tudi naša odrasla gledališka skupina s krajšo gledališko igro »Nebeša pod Pohorjem« v desetih slikah.

Tudi krajanje ste s hvaležnostjo zaznali dejavnost društva in mu namenjate pozornost, ki ga zasluži. Hvala. Želimo si, da bo tako tudi, ko bomo prišli med vas z novo komedijo avtorja in režiserja Toneta Partljiča.

Anica Jurkovič, tajnica KD Pekre - Limbuš

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LIMBUŠ - PEKRE KOT DRUŽBENI DEJAVNIK V KS LIMBUŠ V LETU 2016

Naslov tega članka nas usmerja k temu, da smo upokojenci ali bolje rečeno Društvo upokojencev v KS Limbuš in v KS Pekre pomemben dejavnik. Na to kaže vrsta naših stalnih, občasnih ali pa tudi enkratnih aktivnosti in vtkanosti naših članov in društva v dogajanje v Limbušu. Verjamem, da upokojenci v KS Limbuš in tudi v KS Pekre nismo zgolj potniki, sopotniki ali naključni dejavniki, ampak smo aktivni soustvarjalci našega vsakdana v temeljnih bivalnih okoljih. Aktivni pa smo tudi v vrsti drugih društev, ki delujejo v naših KS, kakor tudi v organih lokalne samouprave. Pojavljamo se v vlogi tistih, ki najstarejši generaciji ponujamo drugačen vsakdan, druženje za skupno zadovoljevanje potreb po druženju in drugih aktivnosti. Dopolnjujemo življenje in delo v krajevnih skupnostih, skrbimo za tiste krajanje, ki bi drugače ostali pozabljeni in osamljeni in se družimo zato, ker smo prijatelji in imamo skupne interese. Nadalje zagotavljamo programske vsebine ob vseh priložnostih v obeh KS in bogatimo življenje v naših krajih. Ne nazadnje pa smo tudi tisti, ki ponujamo roko drugim generacijam, da bi z roko v roki obvladali vsakdan in doprinesli k našemu skupnemu boljšemu življenju.

Te dni mineva četrto leto, odkar je naša vodstvena garnitura DU prijela v svoje roke vaje društva in vse kaže, da smo v tem času dobro opravljali naše delo. Na tako mojo ugotovitev kaže kar nekaj naših rezultatov. Utrdili smo delo v društvu, še posebej smo ponosni na stalno angažiranje in rezultate dela naših zaupnikov. Uspeli smo izgraditi Srečevališče in upam tudi, da ga bomo do konca mandata dokončali ter mu

vdahnili vsebino, ki bo potrdila naša prizadevanja. V tem letu bomo proti slabemu vremenu zaščitili naše kegljišče za kegljanje s kroglo na vrvici v Pekrah. Ponovno želim povabiti krajanje obeh KS, da uporabljajo to kegljišče ob petkih popoldan, ko je namenjeno vsem krajanom. V preteklem obdobju smo ustanovili Likovno sekcijo, organizirali več aktivnosti za člane in druge krajanje, kot je bil nazadnje kostanjev piknik, ki smo ga izvedli skupaj s pomočjo PGD Pekre in bifejem Jelka. Težko je naštetiti vsa področja našega delovanja in še težje vse aktivnosti, zaradi tega sem se zadržal le pri najodmevnejših in tistih najbolj novih in prepoznavnih. Prav zaradi vsega navedenega se moram od srca zahvaliti vsem, od poslednjega člana pa do članov Upravnega odbora, saj brez složnega in dobrega delovanja vas, članov, bi naše društvo sicer delovalo, vendar v zelo različnih smereh, predvsem pa zelo počasi, če se že ne bi razbilo ob čerih, ki jih postavlja vsakdanje delo.

Omeniti moram tudi prostovoljce, ki delujejo v Projektu »Starejši za starejše«, ki z veliko mero volje in entuziazma skrbijo za starejše osamljene in vse, ki so pomoči potrebni. S tem delom v veliki meri tudi zapolnjujejo vrzel, ki nastaja med potrebami krajanov in možnostmi državnih služb za zagotovitev skrbi za starejše.

V preteklih letih smo delovali tudi na kulturnem področju in izvedli celo vrsto odmevnih aktivnosti. Organizirali smo odmevni koncert naših Pevk ljudskih pesmi ob njihovem srebrnem jubileju in koncert pod naslovom »V Limbušu in Pekrah pojemo«, Pevke ljudskih pesmi Spominčice so nastopile tudi v Cankarjevem domu v Ljubljani na Festivalu za tretje življenjsko obdobje, prav tako tudi naš Mešani pevski zbor. Obe pevski skupini pa seveda redno sodelujeta na vseh proslavah v KS in v drugih sredinah.

Naši kegljači in šahisti so organizirali več turnirjev, tekmovali v ligi in pripravljali izbirne tekme za udeležbo na državnih prvenstvih za ZP ZDU Maribor. Likovniki so sodelovali pri dekoraciji smetiščnih zabojev, ročnodelke iz Peker in iz Limbuša so poleg ustvarjanja izdelkov obiskovale in organizirale razstave.

Iz vsega navedenega lahko razberete, da smo aktivni in ustvarjalni na celi vrsti področij, ki zadovoljujejo potrebe in hotenja naših članov, ki so krajanji obeh KS in tudi drugih krajanov.

No, omeniti moram tudi področje informiranja, kjer smo javnost in člane seznanjali z javno objavo zapisnikov vseh sestankov in preko zaupnikov. Še posebej pa smo ponosni na naše glasilo, ki je postalo

celovit pristop k najširšemu informiranju članstva in javnosti, kar nam ne priznavajo le člani, ampak vsi, ki so glasilo prejeli in ga prebrali.

Razen že naštetega pa želimo biti upokoјenci tudi tista skupina in sila, ki bo spremljala dogajanja v naših krajih, delo v organih KS in s svojimi izkušnjami pomagala pri reševanju težav, opozarjala na probleme in seveda nestransko doprinala k temu, da se bomo vsi dobro počutili v naših krajih in urejali naše skupne probleme in težave. Prav zato tudi ne želimo postati utež na strankarskih skodelicah za njihovo medsebojno tekmovanje, bomo pa v prvi vrsti, z vsemi močmi in odločnostjo reagirali takrat, ko bodo predstavniki teh strank, združenih v Vladi ali pa Državnem zboru hoteli poseči v naše zaslužene in ne podarjene pravice in pokojnine.

Čprav se bomo podrobneje prikazali v poročilih našega glasila, naj to moje razmišljanje končam s tem, da smo upokoјenci v naših krajevni skupnostih najmočnejša in najštevilčnejša organizirana skupina s skupnimi interesi za kakovost in človeka vredno življenje.

Franc Ošljak, predsednik DU Li-Pe

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOB LIMBUŠ-PEKRE

Spomin

Zadnji petek v mesecu oktobru smo se na spominski svečanosti ob spomeniku NOB na dostojen način poklonili vsem žrtvam druge svetovne vojne iz naših krajev in osamosvojitvene vojne ter vseh umrlih. Zelo smo ponosni, da na naši komemoraciji sodelujeta oba pevski zbori Društva upokoјencev Limbuš - Pekre, Mešani pevski zbor in Pevke ljudskih pesmi »Spominčice«, ki so s svojimi pesmimi Prečuden cvet, Počiva jezero v tihoti, Vsi so venci vejlji in Kot žrtve ste padli ter z recitacijo pesnika Karla Destovnika Kajuha "Samo milijon nas je" dali velik pomen spoštovanju naše polpretekle zgodovine in ljudskega izročila. Nepozaben pa bo ostal nastop učenk in učencev 1. in 4. razreda Osnovne šole Rada Robiča Limbuš, ki so v svojih recitacijah in pesmih izrazili žalost za vsemi padlimi, predvsem otroki, obžalovanje, da niso dočakali radosti otroških iger in mladosti. Posebna pesnitev pa je bila posvečena »miru od včeraj, danes za jutri«, ki je v enostavnih besedah povedala, da si mladi, poleg vseh dobrin, najbolj želijo miru in samo miru na vseh področjih.

V celotnem programu so poleg nastopajočih sodelovali še praporščaki domačih društev, gasilci in številni gledalci.

V imenu Krajevne organizacije Zveze borcev za vrednote Narodnoosvobodilnega boja Limbuš - Pekre bi se radi javno zahvalili učiteljicam ge. Jasni Caf in

ge. Aniti Ranc iz Osnovne šole Rada Robiča Limbuš, Pevkam ljudskih pesmi "Spominčice«, pod vodstvom Anke Onič, recitatorke Aniti Polak in Mešanemu pevskemu zboru DU Limbuš - Pekre pod vodstvom Emila Vežjaka. Velika zahvala pa velja tudi Krajevni skupnosti Limbuš in Krajevni skupnosti Pekre ter vodji ansambla "Šaljivci", g. Ivanu Mergedušu, ki že vrsto let skrbi za ozvočenje na komemoraciji in Cvetličarni "Lumija" za lep cvetlični aranžma.

Krajevna organizacija ZB NOB Limbuš - Pekre je po svojem programu dela opravila skoraj vse naloge, prisostvovala na tradicionalnih prireditvah ZB v Mariboru in drugod.

Žal pa smo se v letošnjem letu poslovili od člana Franca Tarče, od dolgoletne tajnice in do smrti častne tajnice Helene Riedl ter dolgoletnega praporščaka Mihaela Šoštarica. Ohranili jih bomo v trajnem spominu.

Majda Cvetanovski, predsednica KO ZB ZV NOB

KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA LIMBUŠ

Organizacija Rdečega križa beleži v svetovnem merilu že 150 let delovanja. Sedanji RK Slovenije je bil ustanovljen 18. 6. 1944, čeprav je, s prekinitvijo med II. svetovno vojno, to je med leti 1941–1944, deloval že od leta 1918. KO RK Limbuš je ena izmed sedanjih 60 registriranih in okoli 50 trenutno aktivnih KO RK znotraj Območnega združenja RK Maribor. RK Limbuš je bil ustanovljen leta 1946, njegov prvi predsednik pa je bil Franc Bratuša. Čeprav smo uglašen vodstveni tim, je prevzem predsedovanja od po treh desetletjih iste uspešne predsednice poseben izziv in napor.

Ob prevzemu vodstva Krajevne organizacije Rdečega križa so (čeprav sem v njej aktivno delovala že prej) nastopile nova vloga, nove obveznosti, nove naloge, saj so oči članstva organov društvene organizacije vendarle uprte v predsednika ali predsednico. In težko se je postaviti v to vlogo, če jo je prej celih 36 let opravljala izjemno zavzeta, vizionarska, prodorna, entuziastična in predvsem materinsko delujoča predsednica Nada Ramšak, ki je prekoračila svoj 80. rojstni dan, ki smo ga na spontan način obeležili člani vodstva s pesmijo in darilcem v njenem domovanju v Laznici.

Z leti povezane zdravstvene težave ji onemogočajo dosedanje aktivno predsedovanje. KO RK izvaja svoje poslanstvo predvsem na področju socialne dejavnosti in organizacije krvodajalstva. Socialna pomoč socialno ogroženim krajanom je naša temeljna naloga, ki jo izvajamo s pomočjo EU, RK OE Maribor in s svojimi prostovoljnimi aktivnostmi zavzetih aktivistov. Tako pomoči potrebnim krajanom razdelimo 600 l mleka iz EU pomoči, 12 paketov RK Območne enote Maribor, 20 t. i. županskih paketov hrane in pralnih praškov ipd., posredujemo pa izjemoma tudi enkratno finančno pomoč. Posebna aktivnost preteklega obdobja je bilo sodelovanje naših osmih prostovoljcev v begunskem centru v Šentilju, kjer so opravili skupno 80 prostovoljnih ur.

Redna dejavnost KO RK je tudi opravljanje obiskov ostarelih in bolnih na njihovih domovih in v domovih ostarelih, česar se vsi izjemno razveselijo, saj ob njihovih življenjskih jubilejih prejmejo tudi skromna priložnostna darila, čestitke za te jubileje pa pripravijo otroci vrtca in učenci osnovne šole. Posebno doživetje pa je letno srečanje ostarelih in bolnih v Osnovni šoli, kjer se v kulturnem programu predstavijo varovanci Vrtca in učenci Osnovne šole ter Pevke ljudskih

pesmi DU Li-Pe – »Spominčice«, kar je vedno nad vse prisrčen medgeneracijski dogodek.

V okviru KO RK Limbuš aktivno deluje Podmladek MČ RK na osnovni šoli Limbuš, ko se učenci spoznava s poslanstvom RK in tekmujejo v obvladovanju tega znanja, hkrati pa je to, tako upamo, baza bodočih aktivistov RK. Zato organiziramo slovesen, a simbolični sprejem novih članov podmladka. Velja pa še poudariti, da je podmladek RK na naši šoli izjemno pozitivna dejavnost, saj se naša šolska ekipa udeležuje tekmovanj v znanju, nudenju prve pomoči, kjer dosega odlične rezultate. Udeležbo na tekmovanjih podpirajo le redke osnovne šole.

Dolgoletna dejavnost KO RK je tudi krvodajalstvo, ki ga že dolgo časa vodi Ludvik Čulk, ki kritično ocenjuje stanje krvodajalstva, saj sami v KO RK Limbuš in RK Pekre ne moremo več organizirati samostojne krvodajalske akcije kot nekoč. Odnos družbe do krvodajalcev je vedno bolj nestimulativen, zato si krvodajalci želijo boljših ugodnosti, kot so v preteklosti že bile, o čemer se veliko govori, a nič stori. Kljub takemu stanju pa zavzeti krvodajalci vseeno gredo na odzvem krvi, predvsem ob nujnih potrebah krvi na Transfuzijskem oddelku. Trenutno stanje kaže, da imamo 28 krvodajalcev in da se začetni študentje krvodajalci po večini sčasoma izgubijo, tako da ostajamo kontinuirano na zgornjem številu. Zavzetemu vodji naših krvodajalcev so bile izrečene tudi srčne želje ob njegovem 70. življenjskem jubileju.

Največ lahko za svoje zdravje krajani naredijo sami, zato mora o svojem zdravstvenem stanju vedeti osnovne podatke tudi vsak sam. Prav zato organiziramo vsake tri mesece za zainteresirane krajane meritve krvnega tlaka, krvnega sladkorja in holesterola v krvi. Rezultati teh meritve omogočajo boljši vpogled v naše zdravstveno stanje. Meritve, ki se jih udeleži povprečno okoli 25 krajanek in krajanov, izvajajo sodelavke OZ RK Maribor, naša članica Anka Onič pa skrbi za obveščanje in evidenco. Seveda pa prisluhne tudi udeležencem, ki se ji zaupajo s svojimi, predvsem zdravstvenimi težavami in jim tudi svetuje ter nudi pomoč pri reševanju le-teh.

Za zavzeto delo v KO RK Limbuš in v Župnijski Karitas Limbuš je prejela letos naša članica Vera Prevorčič pisno priznanje KS Limbuš.

Problem delovanja naše KO RK je seveda tudi financiranje aktivnosti, kjer ostajamo pretežno na prostovoljnih prispevkih od koledarjev, zato trkam na srca krajanov, da nam s prevzemom naših koledarjev stojijo ob strani tudi s finančno podporo, pač po svojih zmožnostih.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO PEKRE SKOZI LETO 2016

Leto 2016 se počasi izteka, gasilke in gasilci PGD Pekre zaključujemo naše delo v iztekajočem se letu in že se pripravljamo na vsakoletni občni zbor v mesecu februarju, na katerem bomo položili račun dela za preteklo leto. Sicer je pred nami še dober mesec in pol, dela iz programa smo izpolnili, sicer je ostalo nekaj malenkosti, ki pa ne vplivajo na izpolnitev zadanih nalog.

Veseli smo, da se na našem požarnem rajonu (Pekre, Limbuš, Hrastje, Vrhov Dol in Laznica) ni dogajalo nič posebnega, sicer je bilo nekaj gasilsko-reševalnih intervencij, a ti dogodki niso povzročili večje materialne škode.

Do 8. 11. 2016 smo bili aktivirani:

- 11. 1. 2016 Odstranjevanje drevesa
- 17. 1. 2016 Požar lesene stene ob dimniku
- 28. 1. 2016 Požar žive meje
- 24. 3. 2016 Dimniški požar
- 1. 5. 2016 Črpanje vode
- 15. 8. 2016 Poplave po neurju s točo
- 16. 8. 2016 Črpanje vode po neurju
- 29. 8. 2016 Neurje, poplave
- 30. 8. 2016 Črpanje vode po neurju
- 31.10. 2016 Požar sekancev
- 7.11. 2016 Požar električne peči

Naša aktivnost je bila tudi pri predstavitvi gasilstva v EUROPARKU. Predstavila se je godba na pihala PGD Pekre, razstavljen je bil gasilsko-reševalni čoln, aktivno smo sodelovali pri odmevni državni vaji na področju železniškega mostu preko reke Drave na Pobrežju.

Že preteklo leto smo se aktivno pripravljali za državno tekmovanje, ki je potekalo 11. 6. 2016 v Kopru in na vsakoletno tekmovanje GZ Maribor. Na državnem tekmovanju nam sreča ni bila ravno naklonjena, pričakovanja so bila večja kot pa končen rezultat. Veliko boljše je bilo na tekmovanju GZ Maribor.

Leto 2016 je ponovno prineslo mladosten živ-žav v gasilski dom. Uspelo nam je sestaviti pionirsko desetino, ki je nismo imeli zadnja tri leta. Takoj se je pričelo aktivno vaditi in prvi rezultati so se že pokazali.

Naše poslanstvo spremlja humanitarnost, dobrotelost, skromna materialna pomoč, svetovanje, pogovor z osamljenimi in bolnimi, vsakomur pa želimo podariti prijazen nasmeh, lepo misel in topel stisk roke. Vsem sodelujočim v naših aktivnostih pa izražamo besede globoke hvaležnosti.

Štefka Čontala, predsednica KO RK Limbuš

Veseli smo, da so tudi starši pokazali zainteresiranost, da njihovi otroci spoznajo delo v gasilski organizaciji.

Ponovno smo posegli v obnovo gasilskega doma, povečali smo garažni prostor, s tem pridobili dodaten prostor za gasilsko vozilo in nekaj skupne gasilske opreme.

Dočakali smo prve priprave za postavitve novega VRTCA nad gasilskim domom. Za nas je to pomemben dejavnik, kajti z izgradnjo bomo končno lahko primerno uredili naš poligon za gasilske vaje, ki je bil sedaj oviran z električnimi drogovi, le-ti so že odstranjeni, električni kabli pa vkopani v zemljo.

Želimo si, da konec leta mine mirno, brez večjih naravnih ali drugih nesreč, bolje gasilci doma kot pa na intervenciji.

Vsem krajanom in krajanom KS Limbuš se zahvaljujemo za vsak prispevek, ki ste ga nakazali na TR PGD Pekre, preko podporne članarine in prostovoljnega prispevka za novoletni koledar.

Na pomoč!

Jože Žohar, predsednik PGD Pekre

DOBRODELNO ZDRUŽENJE »KORAKI ZA KORAKCE«

V življenju vsak izmed nas hodi po svoji poti. Ne-katere poti so lažje, druge težje. Kaj je bolj plemenito? Kaj je bolj človeško, kot pa tistim, pred katere je življenje postavilo strmo pot, olajšati najtežje korake?

V Dobrodelnem združenju KORAKI ZA KORAKCE smo to misel vzeli dobesedno. Leta 2008 smo pripravili prvi dobrodelni pohod KORAKI ZA KORAKCE in od takrat korakamo. Zakaj? Preprosto. Namen naših korakov je pomagati korakcem, da bo njihov korak kljub strmi poti lahkotnejši.

Tega slogana se Zdenka, Barbara, Marjana, Heather, Slavica, Jerica, Marta, Davorin, Drago in seveda tudi jaz še kako dobro zavedamo. Nismo samo člani društva, smo tudi veliki prijatelji in to je tisto, kar nam daje polet.

Ko smo ustanavljali združenje sta nam na pomoč priskočila Božo Kos in njegov sin Miha. Miha je predlagal ime Veliki koraki hodijo za majhne korake in nastalo je ime KORAKI ZA KORAKCE. Božo pa je seveda narisal prekrasen logo, ki izžareva toploto in srčnost velikih, odraslih ljudi do otrok.

Prvi pohod je bil zelo dobro obiskan in smo se odločili, da bo naš glavni dogodek ravno dobrodelni pohod po mariborskih ulicah. Poleg pohoda pa vsako leto organiziramo še vsaj dve prireditvi. Štirikrat smo gostili v SNG Maribor Perpetuum Jazzile, uspešne so bile tudi komedije z Reporterjem Milanom.

Do danes smo uspeli nabaviti mnogim invalidskim društvom in ustanovam terapevtske pripomočke, 17-im šolam opremiti "gibalnice", vse v vrednosti preko dvesto tisoč evrov. Da smo se odločili donirati osnovnim šolam, so pa "krivi" na Osnovni šoli Rada Robiča v Limbušu.

Učiteljica Simona Cvilak je izdelala študijo projekta »gibalnica«. Projekt nam je bil všeč in smo šolo povabili k sodelovanju na pohodu. Limbušani so se v velikem številu udeležili 2. dobrodelnega pohoda Koraki za korakce in v šoli že sedem let pridno koristijo gibalnico.

Gibalnica je učno okolje, v katerem se učenci učijo na ustvarjalen način s pomočjo gibanja. V gibalnici se izvajajo različne dejavnosti: pouk, dodatna strokovna pomoč za učence s posebnimi potrebami, interesne dejavnosti, kurikulum vrtca in druge dejavnosti. Učenje je drugačno in bolj zanimivo.

Člani združenja smo bili dvakrat povabljeni na Dobrodelni mednarodni diplomatski Bazar v Dublin na Irsko. Tam smo prodajali slovenske izdelke in s tem pomagali otrokom po svetu.

Veliko nam pomeni, da nam Mariborčani, pravzaprav lahko rečemo kar Slovenci, stojijo ob strani in nas podpirajo. Seveda tudi sponzorji in donatorji, ki nam zaupajo, da denar, zbran na prireditvah, pride v prave roke. Zato je naš sistem tak, da nikoli ne podarimo denarja, ampak kupimo zaproseno opremo za gibalnico ali terapevtske pripomočke invalidskim društvom in zdravstvenim ustanovam. Nismo pa pozabili na otroke iz socialno šibkih družin, ki smo jim plačali kosila in šolo v naravi, tudi na osnovni šoli v Limbušu.

Kadar obiščemo invalidske ustanove, se nas dotakne usoda ljudi, predvsem otrok, ki ne morejo živeti veselega, brezskrbnega otroštva. Posebej hudo je bilo v Dnevnem centru zavoda Dornava v Mariboru. Donirali smo jim posebno gugalnico in ko so zagugali deklico, ki ne sliši, ne govori, ne hodi, skratka nič, smo vsi jokali. Deklica je tako zelo uživala in takrat smo se zavedli pravega pomena dobrodelnosti in pomembnosti našega prostovoljstva. Bilo je še več podobnih dogodkov, ki so nam vedno v spodbudo za delo in organiziranje dobrodelnih dogodkov.

Ob podpori ljudi dobrega srca in tudi ob podpori vas, dragi Limbušani, bomo delali še naprej in pomagali tistim, ki nas potrebujejo.

Želimo vam uspešno, zdravo in predvsem mirno leto 2017!

Andreja Kračun, predsednica Dobrodelnega združenja Koraki za korakce Limbuš

Želite nekoga presenetiti s šopkom, darilom?
Se želite nekomu zahvaliti?
Bi se radi od koga poslovili s cvetjem?
Vse pripravimo po vaših željah in vam tudi dostavimo.

cvetličarna
Studenček

Petra Štanager Venta s.p.
Limbuška 57, Studenci
tel: 02 42 05 100
gsm: 041 679 321
studencek.cvetlicarna@siol.net

ŽUPNIJSKA KARITAS LIMBUŠ DANES

36

Namen Karitasa, ki je dobrodelna ustanova rimskokatoliške cerkve, je predvsem v tem, da uresničuje karitativno dejavnost: ljubezen do bližnjega in pomoč vsem, ki so potrebni naše pomoči. V Župniji Limbuš že vrsto let deluje Župnijska Karitas, ki s številnimi sodelavci (rednimi in občasnimi pomočniki) poskušamo reševati stiske ljudi. Razumljivo je, da je vloga Karitasa še toliko bolj pomembna, saj se je po ekonomski krizi izkazala za okolje, v katerem se mnogi krajani in krajanke srečujejo in naletijo na pomoč, solidarnost in dobro besedo. Kar današnji človek v vsem svojem hitenju prezre, sta prav posameznik in posameznica, ki sta ob ekonomski krizi doživela morda največjo krizo življenja – osebno krizo, krizo svojega dostojanstva in krizo družbe kot celote. Prav zato pa naša Karitas sodeluje tudi z ustanovami, ki so pristojne za socialo, jih opozarja na pomanjkljivosti na tem področju v družbi, po svojih močeh pa pomaga odpravljati velike socialne razlike, ki so v manjših krajih še toliko bolj na očeh vseh župljanov oz. sokrajanov in sokrajanek.

Ker pa prioriteta dela Karitas ni le izvajanje predvidenih programov, se zavedamo, da je na prvem mestu pravzaprav človek – z vsemi svojimi osebnimi, socialnimi, ekonomskimi in družbenimi potrebami. (Evangelij po Marku: »Karkoli ste storili enemu teh najmanjših, ste meni storili ... Lačen sem bil ... Žejen sem bil ... Nag sem bil ...») Tako se posveča pozornost in skrb vsem pomoči potrebnim, ne glede na svetovni nazor – prepričanje, spol, vero ... in tako poskušamo strniti socialni krog prostovoljstva, prejemnikov pomoči in pa tudi donatorjev. Na tem mestu velja poudariti pomoč ljudem brez ustreznih zdravstvenih zavarovanj, saj se jim na nadškofijski ravni nudi brezplačne preglede, pri katerih sodelujejo številni zdravniki, ki s tem darujejo predvsem svoj prosti čas in znanje (med njimi je tudi zdravnica ga. dr. Polhova).

Opravljanje dela na Karitas je predvsem opravljanje s srčnostjo in v zavedanju, da je le-to posvečeno sočloveku v stiski. Nikoli namreč ne vemo, kdaj bomo prav mi stali na drugi strani in si želeli vsaj pogovora, zaupanja in dobre, tople besede. Ker sta dajanje in prejemanje poglobitveni potezi karitativne dejavnosti, imamo tudi v ŽK Limbuš ta moto vedno pred očmi, ko poskušamo pridobiti kar največ različnih stvari (od hrane, oblek, obutve, do drugih potrebščin), katere nato razdelimo med župljane. Zahvaliti se želimo vsem darovalcem oblačil, da jih ne odložijo v nastavljene zbiralnike, ampak jih prinesejo na ŽK. Pri nas zamenja lastnika veliko tehničnih predmetov (morajo biti uporabni oz. nepokvarjeni). Zavedamo se, da so prioriteta področja našega delovanja odgovarjanje na različne aktualne stiske, svetovanja, spremljanja,

oblikovanja samopomoči, preventive in dela s starejšimi, da moramo biti z vsemi in na vse načine solidarni ter z razumevanjem stiske in z vsem naštetim merimo svojo učinkovitost in poslanstvo.

V ŽK v Limbušu pomagamo posameznikom in posameznicam, pa tudi družinam ter različnim skupinam ljudi, ki so materialne, duhovne ali duševne pomoči potrebni – pomembno je, da jih sprejemamo takšne kot so, pri delu z njimi pa se opiramo predvsem na pozitivne strani njihovega življenja in jim poskušamo vnesti nekaj volje in samozavesti, da se prepoznajo kot pomembni ter dobri ljudje, člani in sokrajani v najširšem smislu. Pri tem vsekakor varujemo in spoštujemo dostojanstvo sočloveka, saj sta njegova enkratnost in duhovna integriteta vodili našega celotnega delovanja. V zavedanju duševne stabilnosti, ki je mnogokrat povezana prav z gmotnim položajem, pa poskušamo delovati uravnoteženo in ustrezno, seveda glede na razpoložljiva sredstva in materiale.

Do konca letošnjega oktobra smo prejeli in razdelili okrog 4.700 kg hrane, ki je bila donirana od Nadškofijske Karitas Maribor, kmetov in posameznih darovalcev. Prejeli smo 14.011 kg/l različnih hranil (moke, testenin, riža, mleka, olja, konzerv fižola in pelatov) in jih razdelili upravičencem glede na število družinskih članov in to po navodilih »Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim« iz Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Skupno je 237 družin in posameznikov prejelo humanitarne pakete: po statusu: Zavod za invalidsko in pokojninsko zavarovanje (ZPIZ) – 46 družin in posameznikov, Center za socialno delo in Zavod za zaposlovanje (CSP, CSD) – 124 družin in posameznikov, Ostalo (O) (neopredeljeno, brez dohodkov ipd.) – 64 družin ter posameznikov, brezposelni, brez vsega (BO) – 4 družine in 3 posamezniki.

Sodelavci – prostovoljci ŽK smo močan tim, vključno z g. župnikom Andrejem Firbasom, ki je zadolžen za karitativno dejavnost pri NŠK Maribor in na dekanijiški ravni. Nudi nam tudi vso moralno podporo in pomoč. Opravili smo številne dejavnosti: srečanje starejših in invalidnih, medgeneracijska srečanja, kostanjev piknik, romanje, srečelov (nabava šolskih potrebščin), sodelovanje pri miklavževanju, delitev igrač. Kdor nas potrebuje, nas najde vsak petek od 16. do 17. ure v prostorih ŽK Limbuš. V nujnem primeru pa vsak dan eno uro pred sv. mašo ali na telefon 02/613-68-70.

Terezija Lesjak, voditeljica ŽK s sodelavci

ŽUPNIJSKO OBČESTVO LIMBUŠKE ŽUPNIJE V LETU 2016

Delovanje cerkvenega občestva župnije Limbuš, ki obsega območja KS Limbuš in KS Pekre, vzhodnega dela KS Bistrica ob Dravi in zahodnega dela Damiševega naselja v MČ Studenci, je krajanom teh skupnosti dokaj dobro poznano. Pa vendar je prav, da se njeno delovanje na tem mestu še nekoliko dodatno predstavi.

Župnijska cerkev, ki je posvečena apostolu Sv. Jakobu starejšemu, stoji sredi Limbuša in je od vseh strani dobro vidna. Lepo se vključuje v arhitekturo kraja, zato ni čudno, da njena podoba lepo krasi tudi turistične razglednice kraja. Za njeno podobo in obnovo sprotno skrbi limbuški župnik, ob pomoči župnijskih ključarjev in župnijskega pastoralnega sveta (ŽPS).

Lepo vzdrževana cerkev pa ni namenjena sama sebi, pač pa so jo nekoč predniki postavili zato, da so lahko oni in kasnejši rodovi v njej zadovoljevali svoje duhovne potrebe. Limbuš je imel veliko srečo, da so v tej župniji službovali sami odlični župniki. Tu, v tej župniji, je začela delovati prva Družba za branje slovenskih bukvic in tako je župnik Anton Lah začel širiti slovensko narodno zavest in tudi kulturo. Za njim se je delo, ne samo na pastoralnem področju, pač pa tudi kulturnem, izobraževalnem in še katerem, nadaljevalo vse do danes.

Središče župnije je župnijska cerkev, ki je kulturni spomenik prve kategorije. Izjemna je njena zunanja podoba in njena bogata baročna podoba. Eden posebnih sakralnih elementov je oltar Kronane glave, izdelan v obliki vinske trte.

Posebno močan pečat pri svojem delu beleži sedanji župnik Andrej Firbas. Kot župnik je tudi najbolj zaslužen

in najbolj odgovoren za delovanje župnijskega občestva. Seveda je njegova osnovna naloga delovanje na področju pastorale in vse, kar spada k temu. So opravila in teh ni malo, ki jih brez njega v cerkvi ne morejo opraviti drugi, zato pa mu lahko na drugih področjih pomagajo laiki. In prav za to so zadolženi ključarji in ŽPS, ki so po izvolitvi imenovani za dobo petih let.

Glavne dejavnosti v limbuški župniji so:

- daritve sv. maš in podeljevanje zakramentov, kar lahko opravlja le duhovnik;
- obiski bolnikov na domu in bolniško maziljenje. Obisk bolnikov domači župnik opravlja najmanj dvakrat letno, tj. pred velikonočnimi in božičnimi prazniki. Bolniki ga že težko pričakujejo na svojem domu, da prejmejo od njega Najsvetejše in tudi tankočutno besedo upanja. Bolnikom to v zadnjem delu življenja pomeni največ, zato duhovnika pričakujejo z odprtim srcem in tudi z rahlim nasmeškom na obrazu. Seveda je to za našega župnika ob tolikih obiskih naporno, a se zaradi tega temu še tem bolj posveča;
- enkrat na leto se zberejo mnogi starejši verniki v cerkvi, kjer so deležni bolniškega maziljenja. Na koncu pa se zberejo še v župnijskem domu, kjer jih pogostijo člani Karitasa in sledi veselo druženje;
- zelo veliko je tudi cerkvenih pogrebov, lahko bi rekli celo, da je večina pokojnikov pokopanih po cerkvenih obredih;
- kar lepo število šoloobveznih otrok limbuške osnovne šole obiskuje tudi verouk, kjer ob verskem znanju pridobijo tudi precej vzgojnih in drugih znanj;
- v svoje delo je na področju karitativne dejavnosti, torej v Župnijski Karitas, vpetih veliko število žena in tudi mož, ki se s svojim delom brezplačno in požrtvovalno razdajajo za ljudi v stiski. To so ljudje, tudi iz naše KS, ki so potrebni pomoči in to ne samo materialne, pač pa tudi pogovorne ...;
- tudi Kolpingova družina postaja dokaj prepoznavna v naši župniji in širše. Deluje na več področjih, največ pa na socialnem in izobraževalnem. Tako organizira vsak drugi četrtek po večerni sv. maši predavanja z najrazličnejšo tematiko in to ne samo za limbuške župljane, pač pa tudi širše, torej za vse, ki jih izbrana tema zanima;
- v župniji delujejo kar trije pevski zbori, ki po potrebi pojejo pri verskih obredih, pa tudi širše izven župnije;
- tudi molitveni skupini delujeta dve. Zadnja, Prenova v Duhu, deluje že osmo leto, njeni člani pa se ob Najsvetejšem zbirajo vsak torek uro pred večerno sv. mašo. Kar lepo število se jih te ure udeležuje;
- posebno številčno lepa je skupina ministrantov, ki pri maši strežejo duhovniku. Na njih je lahko naše cerkveno občestvo res ponosno;

- štiri ključarji farne cerkve in en ključar podružnične cerkvice na Pekrski gorci so v pomoč domačemu župniku pri skrbi za župnijsko premično in nepremično premoženje ter pregledujejo in podpisujejo vsakoletni zaključni račun;
- ŽPS se sestaja po potrebi oziroma vsaj tri do štirikrat na leto, kjer na svojih sejah skupaj z župnikom rešujejo najrazličnejše zadeve z različnih področij dela v župniji.

Delovanje župnijskega občestva limbuške župnije je torej močno razgibano, ne da pa se ga v celoti opi-

sati. Lahko pa trdimo, da njeno delovanje služi človeku na različnih posvetnih področjih, predvsem pa na duhovnem. Cerkev v Limbušu ima torej pomembno vlogo v naši širši lokalni skupnosti in prav je, da se tega še kako zavedamo. Z medsebojnim sodelovanjem in priznavanjem razlik lahko storimo veliko za skupno dobro.

Franc Mulec, ključar limbuške župnije

38 ZASLUŽNI KRAJANI LIMBUŠA – VREDNI SPOMINA

Srečko Robič st. (1883-1931), sin prof. Franca Robiča in matere Karoline, roj. Lorbek, poročen z ženo Pavlo, rojeno Rotner (1892-1942), sežgano leta 1942 v Auschwitzu, posestnik in gostilničar, župan v Limbušu, ustanovni član Sokola in član Banovinskega sveta, odlikovan z redom jugosl. krone 3. st., državni poslanec Kraljevine Jugoslavije, otroci: Srečko, Sonja Vlado, Rado in Tanja.

Žigert Heinrich st. (1854 – 1938) – o njem je znano iz zapisa časopisa Mariborer Zeitung št. 10 od 14. januarja 1938, da je tega leta umrl v 84. letu starosti, kar pomeni, da je bil rojen leta 1854, da ga je Ana grofica von Meran, žena nadvojvode Janeza, leta 1885 imenovala za upravnika Meranovega in to službo je zavzeto vodil do leta 1935, ko se je v starosti 81 let upokojil. Upravnik Meranovega je bil tako polnih 50 let.

V MESTU SE DOGAJA PO SLUŽBENI DOLŽNOSTI IN ZA DENAR, NA NJEGOVEM POZABLJENEM OBROBJU PA PO HOTENJU ENTUZIASTOV IN ZA SREČO SRCA TER DUHA

Kako resničen je naslov tega prispevka, naj ponazorijo zapisi o za krajanje Limbuša pripravljenih raznovrstnih prireditvah skozi leto 2016.

Vrtec pripravlja skozi vse leto zanimive prireditve skupaj s starši, dedki in babicami, malčki se spoznajo z znamenitostmi kraja in nastopajo ob prireditvah krajevnega praznika ter ob društvenih prireditvah.

Osnovna šola ima številne množično obiskane prireditve v šolski telovadnici, posamezniki in skupine ter šolski pevski zbor pa nastopajo na različnih krajevnih prireditvah.

Taborniki Maistrovega rodu so udeleženi s svojim programom in s sodelovanjem na prireditvah KS ter društev v kraju.

Nogometni klub Limbuš-Pekre pestri kraj s številnimi nogometnimi tekmami, vse bolj pa na limbuško nogometno igrišče privablja na treninge številne nogometne ekipe iz domovine in iz Evrope.

Karate klub Limbuš izvaja treninge in nastopa na tekmovanjih doma in v tujini.

Rdeči križ Limbuš je organizator srečanja starejših krajanov.

Turistično društvo Limbuš je dejavno skozi vse leto in daje s svojim delovanjem turistični utrip ter hortikulturni izgled kraja. Njihove prireditve v letu 2016 so se odvijale skozi vse leto, množičnejše po udeležbi so pa Spominski pohod Huberta Marina, pustovanje otrok in nastop kurentov, pomladna in jesenska tržnica, postavljanje majskega drevesa in kresovanje, klopotčevanje, martinovanje in bazar s prižiganjem lučk na smreki, čemur sledi še škratovanje ter Božični pohod na Pekrsko gorco.

Župnijska Karitas je organizator srečanja starejših župljanov in pogostitve na Jakobovo nedeljo.

Kolpingova družina Limbuš priredi skozi leto 9 izobraževalnih večerov, en izobraževalni dan po Sloveniji in v sodelovanju z DU Li-Pe organizira računalniško usposabljanje starejših.

Društvo upokojencev Li-Pe je v Limbušu organizator razstave ročnih del in šahovskih turnirjev, njihove Pevke ljudskih pesmi »Spominčice« in MePZ pa nastopajo na prireditvah v kraju in izven njega.

KO ZB in za ohranjanje vrednot NOB je organizator komemoracije ob spomeniku NOB pred dnevom mrtvih.

Vse prikazane aktivnosti so sad neprešteti entuziastov in nepreštete množstva prostovoljnega dela ter vijuganja med množtvom institucionalnih ovir, a s trdno podporo krajanov in simpatizerjev.

Franjo Šaupperl, kronist

V PRIHODNJEM LETU 2017 SE LAHKO SPOMNIMO IN MORDA NE VESTE

V letu 2017 je vrsta okroglih in polokroglih zgodovinskih jubilejev, med katerimi posebej izstopa 870. obletnica prve pisne omembe Limbuša in 170 let od ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic v Lembahu.

Pregled obletnic v letu 2017

- **870 let od prve omembe kraja**
- 630 let od prve pisne omembe cerkve sv. Jakoba v Limbušu
- 510 let od nastanka župnije Limbuš
- 420 let nagrobnega epitafa družine Hertzenkraft na vzhodnem pročelju cerkve
- 350 let od začetka gospodarjenja benediktincev z limbuško gosposčino
- 235 let od rojstva nadvojvode Janeza
- 230 let od prehoda župnije Limbuš v Sekovsko škofijo
- 220 let od dokončne rušitve limbuškega gradu
- 200 let od izgradnje Čeligijevega mlina
- 195 let od nakupa nadvojvode Janeza posestva na sedanjem Meranovem v Vrhovem Dolu
- **170 let od ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic**
- 155 let od preureditve stanovanjske hiše Ob blažovnici 40 v dopolnilno šolsko poslopje
- 70 let od ustanovitve samostojnega Krajevnega ljudskega odbora Limbuš
- 65 let od ustanovitve Nižje gimnazije Limbuš
- 55 let od izgradnje in začetka delovanja Zdravstvene ambulante Limbuš
- 45 let od ustanovitve Nogometnega kluba Limbuš - Pekre
- 30 let od ustanovitve Turističnega društva Limbuš
- 25 let od ustanovitve Župnijske Karitas Limbuš

Naj bosta poudarjeno zapisana pomembna zgodovinska jubileja Limbuša razlog za dostojno raznovrstno obeležitev v KS, šoli, društvih in v župniji.

Če še ne veste, boste po prebiranju naslednjih novic zdaj vedeli:

- da se je Limbuš vse do konca I. svetovne vojne imenoval Lembach in ima isto ali zelo podobno ime tudi več krajev v Evropi;
- da je kraj Lembach v Müllkreis-u na levi obali Donave v Avstriji, približno na polovici njenega toka med Passau-om in Linz-em, z župnijo od leta 1289 in s farno cerkvijo svete Margite, s površino 8 km², na 552 m/nmv, s 1.580 prebivalci ter s statusom trga z vrsto hotelov, sprehajalnih poti in razvitim turizmom;
- da je sorodno ime Lembach tudi v Franciji v departmaju Bas-Rhin v regiji Alzacija, ki meri 48,49 km² površine, ima status občine in je v njem leta 2007 živel 1.728 občanov (35 oseb na km²);
- da je priimek Lembach, kakor so se imenovali prvotni limbuški graščaki, še vedno pogost v Evropi ter v Ameriki in kdo ve, če ni morda kašen glasbenik in komponist Michael Lembach ali gledališka igralka Nicola Lembach v Nemčiji, ortoped dr. Mark Lembach v Clevelandu, očesna zdravnica dr. Carrie Lembach v New Yorku njihov daljnji pra-, pra- pra- ... potomec;
- da je na območju KS Limbuš registriranih kar 21 različnih društev, od katerih jih je 6 redno dejavnih v kraju za kraj (Društvo tabornikov Maistrov rod, NK Marles hiše, Karate klub, Turistično društvo, Društvo upokojencev, Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote NOB), ostala, pri nas registrirana društva so še pa: Društvo bolnikov s krhkimi kostmi Osteogeneses imperfekta – Limbuška c. 33, Društvo za kakovost življenja Prema – Lackova 269, Društvo za telesno vzgojo Partizan – Limbuška c. 53, Društvo za vrednotenje dela, organizacijski in kadrovski razvoj – Limbuška c. 2, Dobrodelno združenje Koraki za Korakce – Ul. Nadvojvode Janeza 4, Humanitarno društvo Mavrica, Društvo za ustvarjanje in medsebojno pomoč – Ul. Drine Gorišek 6, Jadralski klub Skipper Maribor – Limbuško nabrežje 2, Jadralsko društvo Rollflok – Ob Blažovnici 86, Območno združenje slovenskih častnikov Maribor – Enota Limbuš – Vrunčeva ul. 13, Ponirek Maribor, športno izobraževalno kulturno turistično društvo – Limbuško nabrežje 2, Slovensko združenje inštruktorjev – center za šolanje psov vodičev in psov spremljevalcev – Cenis – Ob Blažovnici 58, Strelsko društvo Marles – Limbuška c. 2, Športno društvo Grabit – Drevenškova ul. 1, Športno društvo Simon Marčič, Racing team, Lackova c. 213, Združenje za ekološko kmetovanje SV Slovenije – Ob Blažovnici 51.

FRANC PREVORČIČ 1941-2016

40

Konec januarja, prelomnega leta 1941, se je v Destrniku rodil staršema Mirku ter Barbari sin prvorojenec – Franc Prevorčič. Tedaj se je odprla njegova knjiga življenja, sedaj moža, očeta, dedka, brata in svaka ter neumornega krajana in društveno aktivnega člana, od katerega smo se ob spremstvu pripadnikov Združenja slovenskih častnikov s praporji ter prejetimi priznanji in množice krajanov poslovili na limbuškem pokopališču letošnjega 4. novembra.

V njegovo knjigo življenja so se zvrščali življenjski dogodki skozi dobrih 75 let. Za njim so bili potem, ko sta se starša s sinom Francem preselila v naš kraj, v zibko položeni še trije bratje in kot štiriperesna deteljičica so zaznamovali utrip Prevorčičevih. Franc je hodil v našo osnovno šolo, izučil se je za črkoslikarja, kasneje pa zaključil še delovodsko šolo. Vso svojo delovno dobo je bil zaposlen v Tovarni TVT Boris Kidrič na Studencih. Kot mlad fant je na služenju vojaškega roka spoznal svojo izvoljenko Marjano in jo pripeljal s seboj na svoj dom, kjer sta se leta 1964 poročila. V zakonu se jima je rodila hčerka Danica.

Z vso skrbnostjo sta Franc in Marjana pričela v Vrhovem Dolu graditi svojo hišo in gospodarsko poslopje, urejati vrt, sadovnjak in brajde. Počitka ni poznal, razdajanje pa je bila njegova največja vrlina. Razdajal se je za svojo družino, v pomoč je bil vselej sosedom in znancem, omislil si je lastno avtoličarsko delavnico, s katero je nadaljeval svoje strokovno delo z registracijo popoldanske obrti še tja v upokojenski staž. Ni je bilo akcije na komunalnem področju v Vrhovem Dolu, kjer ne bi bil aktivno vključen. Neumor-

no je deloval v organih Krajevne skupnosti Limbuš in v krajevnih društvih.

Bil je član in poverjenik Rdečega križa Limbuš, član Turističnega društva Limbuš, član in praporščak Društva upokojencev Limbuš - Pekre in najbolj zavzeto kot predsednik v Območnem združenju slovenskih častnikov Maribor – Enota Limbuš. Bil je izšolan praporščak v pravem smislu tega častnega poslanstva pri Združenju slovenskih častnikov, ko je njihov prapor prvi ponesel na vrh Triglava in potem to pot s praporom z velikim ponosom ponavljal leta in leta. V njegovih rokah na prireditvah in ob slovesih članstva je dolgo časa bil tudi prapor Društva upokojencev Limbuš - Pekre, poskrbeti pa je tudi znal za pravo javno mesto zastave Turističnega društva Limbuš.

Njegova knjiga življenja beleži poleg vsakoletnega pohoda na Triglav tudi popotovanje skupaj z ženo v Španijo in v daljno Avstralijo. V jeseni življenja, ki je na poseben način obarvalo njegov vsakdan, se je posvečal delom, za katera prej ni bilo dovolj časa, kot je žganjekuha, da je imel kaj deliti prijateljem, ni zamudil trgatve pri Marinovih in s posebno skrbjo je bdel nad hišo, vrtom, sadovnjakom in brajdami. Tudi več zastojskih avtoličarskih del je rade volje opravil za znance.

Zahtevno delovno področje je v njegovo telo počasni in nevidno vnašalo strupene snovi, ki so vplivale na postopno popuščanje srca in se pripravljale na končni pohod, ki se je pričel letos junija in pred katerim je, kljub izjemni volji do življenja, klonil v sredo, 2. novembra, zjutraj v Pljučni bolnici na Slivniškem Pohorju. Zastalo je njegovo izmučeno srce, ugasnil je radoživi pogled in onemelo je razdajajoče se srce našega dragega Franca Prevorčiča.

Njegova dela so za vedno zapisana v analih našega kraja in v društvenih kronikah, njegove uspehe pri Slovenskih častnikih pa ožarjajo številna priznanja, ki so ga spremljala tudi na njegovi zadnji poti. Naj mu ob slovesu velja izrek neizmerne zahvale za vse, kar je v pestrem življenju storil za njegove domače, sosedo in znance ter za naš kraj in društveno življenje v njem. Kakor je s ponosom nosil prapore kot praporščak, tako so se na dan pogreba mnogi prapori poslovili od njega. Naj se dragi Franc spočije na naši njivi miru in počitka. Naj nad njegovo gomili šelesti jesensko odpadajoče listje njemu v pozdrav, zahvalo in spomin!

Franjo Šauperl, iz pogrebne nagovora

IZDAJO GLASILA SO S SVOJIMI PRISPEVKI PODPRLI

KAMNOSEŠTVO
Branko Korpar s.p.
 Razvanjska cesta 3
 2000 Maribor
T: 02 480 18 06
G: 041 425 350
 www.kamnosestvo-branko.si
 E-mail: branko.korpar@siol.net

**MARIBORSKI
 VODOVOD**

41

igra d

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

IMPOTT d.o.o.
 Ob Blažovnici 28-30, 2341 LIMBUŠ
 telefon 02/614-00-26, telefax 02/614-00-27
www.IMPOTT.si

CVETLIČARNA
Simona Lukič s.p.
LUMIJA

Limbuška cesta 47
 2341 Limbuš
 tel.: 02/ 330 15 79
 gsm: 040/ 708 949

DELOVNI ČAS:
 pon-pet: 8.00-18.00
 sob: 8.00-14.00
 ned: 8.00-12.00

**ZASEBNA AMBULANTA
 SPLOŠNE MEDICINE
 LIMBUŠ**

JELKA POLH, DR. MED.

Lackova c. 269
 2341 Limbuš
 Tel.: 02/61 40 296

Delovni čas:
 Pon.: 7.30 - 14.00
 Tor.: 13.30 - 20.00
 Sre.: 13.30 - 20.00
 Čet.: 7.30 - 14.00
 Pet.: 7.30 - 14.00

GOZDNO GOSPODARSTVO MARIBOR d.d.

Limbuško nabrežje 15, 2341 Limbuš

tel.: (02) 234 13 10, faks.: (02) 234 13 34, e-naslov:ggmb@gg-mb.si

s svojimi organizacijskimi enotami:

Gozdni obrat MARIBOR

Limbuško nabrežje 15
2341 Limbuš

Tel.: (02) 48 03 104
Faks:(02) 48 03 103

Gozdni obrat LOVRENC NA POHORJU

Sp. Trg 66, 2344
Lovrenc na Pohorju

Tel.: (02) 63 00 200
Faks:(02) 63 00 204

Gozdni obrat

SLOVENSKA BISTRICA

Kolodvorska 35b
2310 Slov. Bistrica

Tel.: (02) 80 51 500
Faks:(02) 80 51 504

Gozdni obrat PTUJ

Rogozniška c. 12
2250 Ptuj

Tel.: (02) 79 80 400
Faks:(02) 79 80 404

- **odkupi in prodaja obli les**
- **izvaja gozdarska dela v državnih gozdovih severovzhodne Slovenije**
- **na željo lastnikov gozdov izvaja storitve tudi v njihovih gozdovih**

POGREBNE STORITVE

DEŽURNI TELEFON: 041 - 679 - 322; 24 UR NA DAN

Kliknite za kontakt: yamaco1@siol.net

NUDIMO :

**KOMPLETNE POGREBNE STORITVE Z VELIKO IZBIRO POGREBNE OPREME,
PREVOZE – DOMAČE IN TUJE, ARANŽIRAMO IN DOSTAVIMO CVETJE,
PRISKRIBIMO OBJAVO OSMRTNIC V ČASOPISU IN RADIU, ORGANIZIRAMO PEVCE,
GODBO, IGRANJE NA TROBENTO, FOTOGRAFA, VIDEO SNEMANJE,**

NAJPOGOSTEJE POSTAVLJENA VPRAŠANJA – TO SO ODGOVORI

Zagotovo ste se tudi sami že znašli v situaciji, ko bi želeli kaj vprašati, pa vam je bilo nerodno poklicati, ker je vprašanje po vašem mnenju tako banalno. Samo če nas vprašate, lahko odgovorimo. Sestavili smo seznam najpogostejše zastavljenih vprašanj in podajamo odgovore.

Kaj plačam s položnico, ki jo mesečno prejmem?

Sistem ravnanja z odpadki je sestavljen iz treh faz, in sicer zbiranje (odvoz), obdelava in odstranjevanje odpadkov. Za vsak odpadke, ki ga povzročimo, moramo plačati vse tri postopke, saj nam tako narekuje zakonodaja. S položnico tako poravnate sistem ravnanja z mešanimi komunalnimi odpadki, ki jih zbirate v črni posodi, sistem ravnanja z biološkimi odpadki, ki jih zbirate v rjavi posodi, sistem ravnanja s kosovnimi odpadki, pri katerih ste enkrat na leto upravičeni do brezplačnega odvoza teh odpadkov v obsegu 2 kubična metra, predajo večine odpadkov na zbirne centre (nekateri odpadke na zbirnih centrih je potrebno doplačati) in sistem ravnanja z nevarnimi odpadki, ki jih dvakrat na leto lahko brezplačno predate v pomično zbiralnico nevarnih odpadkov, ki nastajajo v gospodinjstvih in pravkar potuje po Mariboru (urnik je na voljo na naši spletni strani). V ceno na položnici je vključen tudi sistem ravnanja z odpadki, ki jih zbiramo na ekoloških otokih oz. ki jih v primestnih občinah zbirate tudi v gospodinjstvih – s papirjem, embalažo in steklom. V Mariboru v ceno vključujemo tudi intervencijsko čiščenje ekoloških otokov, saj so v zadnjih dveh letih na nekaterih lokacijah zaradi neodgovornih občanov postali prava mala divja odlagališča.

Kako izračunate ceno, ki jo plačam s položnico?

Ceno oblikujemo v skladu z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, krajše MEDO. Ceno izračunamo glede na količino zbranih odpadkov v preteklem koledarskem letu, glede na prihodke in stroške preteklega koledarskega leta po posamezni občini. Ceno na podlagi pretvornika (sodila), ki kubične metre preračuna v kilograme, zaračunamo uporabnikom sorazmerno glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza. Tako imenovano sodilo se izračuna tako,

da skupno količino zbranih komunalnih odpadkov delimo z obračunskim volumnom (volumen črne posode). Ker se število in volumen posod mesečno spreminja, bi se cena ravnanja z odpadki lahko spreminjala mesečno, vendar se tega načina, za razliko od nekaterih drugih podjetij v naši panogi, trenutno ne poslužujemo.

Kako naročim odvoz kosovnih odpadkov?

Enkrat na leto ste upravičeni do brezplačnega odvoza kosovnih odpadkov iz vašega gospodinjstva v obsegu 2 kubična metra. Pri tem odvozu ne dostavimo kesona, ampak na dogovorjen dan, ob dogovorjeni uri pripeljemo ustrezno vozilo in odpeljemo na kup nastavljene kosovne odpadke. Odvoz naročite tako, da izpolnite obrazec, ki ga najdete na naši spletni strani v zavihku Storitve za občane, obrazci. Podpisan obrazec nam dostavite, ga posredujete po pošti ali elektronski pošti na naslov info@snaga-mb.si. Z vami uskladimo datum odvoza, saj je pogoj, da ste ob odvozu prisotni. Zakaj? Ker se pogosto zgodi, da se med kosovnimi odpadki znajdejo tudi takšni, ki ne sodijo med kosovne. Teh seveda ne odpeljemo in za njih morate ustrezno poskrbeti sami. V blokih odvoz naroči upravnik, na dan odvoza pa mora biti prisoten predstavnik vhoda ali druga odgovorna oseba.

Zakaj moram določene vrste odpadkov na zbirnih centrih doplačati?

Zbirni center je namenjen zbiranju ločeno zbranih odpadkov iz gospodinjstev. Odredba določa, katere so te vrste, za katere mora izvajalec javne službe zagotoviti zbiranje na zbirnih centrih. Med njimi ni mešanih komunalnih odpadkov, gradbenih odpadkov ipd., a smo kljub temu na zbirnih centrih omogočili predajo tudi teh, vendar jih je potrebno simbolično doplačati. Seznam odpadkov, ki jih je potrebno doplačati in cene najdete na naši spletni strani v zavihku Storitve za občane, ceniki.

02 620 58 00

www.snaga-mb.si

info@snaga-mb.si

